

2-
POUNE
Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

BIBLIOTEKA SZKOLENIA
PT 412
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

7 (46)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO
p/38985

WARSAWA ■ LISTOPAD ■ 1975

POUFNE

Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

7 (46)

pf38985
ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOŁOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~238985~~
77

WARSZAWA

LISTOPAD

1975

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SZKOLENIOWEGO

~~POUFTNE~~

Egz.nr 1

Amel. post 12657/2

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO
Akademii Sztabu Generalnego WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Nr 7 /46/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~38985~~

WARSZAWA

Listopad

1975 r.

SPIS TREŚCI

	Str.
1. Referat egzekutywy Komitetu PZPR ASG WP na uczelnianą konferencję przedzjazdową	3
2. Informacja egzekutywy KP PZPR ASG WP o przebiegu i wynikach zebrań POP i przedzjazdowej konferencji akademickiej organizacji partyjnej	26
3. Wykaz delegatów na partyjną uczelnianą konferencję przedzjazdową	30
4. Partyjna ocena pracy naukowo-badawczej w ASG WP za 1975 r.	33
5. Referat sprawozdawczy Zarządu Akademickiego SZMW ASG WP	39
6. Skład Zarządu Akademickiego SZMW wybranego na konferencji sprawozdawczo-wyborczej w dniu 8.X.1975 r.	53
7. Wystąpienie tow. płka K. Nożko na konferencji partyjnej IC MON w imieniu delegatów ASG WP	54
8. Materiał złożony do protokołu konferencji partyjnej IC MON w imieniu delegatów ASG WP	61

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Egzekutywa komitetu partyjnego naszej uczelni przedstawia Wam referat programowy na temat: "Kierunki działania instancji i organizacji partyjnych w świetle Wytycznych na VII Zjazd oraz zadania w kampanii przedzjazdowej".

Jesteśmy świadkami i zarazem uczestnikami wydarzeń mających miejsce w okresie wyjątkowo ważnym dla naszej partii i całego narodu - ogólnopartyjnej i ogólnonarodowej kampanii przed VII Zjazdem PZPR, bilansowania społeczno-ekonomicznych dokonań upływającego pięciolecia oraz wytyczania najlepszych dróg kontynuowania strategii VI Zjazdu w najbliższych latach.

Cel generalny, nakreślony w Wytycznych na VII Zjazd - budowa rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, stawia przed partią - wszystkimi jej członkami nowe, wyjątkowo ważne zadania. Wymaga to - jak podkreślił w swoim wystąpieniu na XVIII Plenum tow. Edward Gierek - podniesienia przez całą partię jakości jej pracy, wnikliwej analizy wszystkich dziedzin życia oraz bardziej dojrzałego, mądrego i skutecznego działania. "Partia nasza - powiedział I Sekretarz KC - idzie ku swojemu VII Zjazdowi z wielkim dorobkiem, ze słuszną, sprawdzoną w praktyce linią polityczną, z dobrym marksistowsko-leninowskim programem. Uczynimy, Towarzysze, wszystko, aby w okresie, który nas dzieli od Zjazdu, program ten ugruntować w świadomości ludzi pracy i wzbogacić o ich doświadczenie, uczynić go wspólnym dziełem partii i klasy robotniczej, całego narodu, kierunkową wytyczną dalszego socjalistycznego rozwoju Polski".

Ludzie pracy miast i wsi, członkowie partii i bezpartyjni zastanawiają się, jak lepiej i wydajniej realizować

zadania w dziedzinie dalszego socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz w umacnianiu partii - przewodniej siły wszystkich naszych dokonań i poczynań.

Zostały bowiem w Wytycznych zawarte cele i zadania rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju, a budowa rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego stanowi historyczne zadanie partii na obecnym etapie.

Wytyczne zawierają również zadania stawiane ludowemu Wojsku Polskiemu. Słowa przypominające, że bezpieczeństwo kraju jest jednym z podstawowych warunków socjalistycznego budownictwa, a służba wojskowa zaszczytnym obowiązkiem spełnianym przez żołnierzy z ofiarnością i oddaniem - napawają nas dumą i satysfakcją, dodają zapału do wytężonej nauki, służby i pracy, do dorównania w pełnieniu naszych żołnierskich powinności tym wszystkim, którzy w naszym społeczeństwie zajmują pozycje przodujące.

Dlatego też program działania partii zawarty w Wytycznych na VII Zjazd spotkał się wśród stanu osobowego uczelni z żywym oddźwiękiem i pełną aprobatą. Oficerowie, chorążowie, podoficerowie, żołnierze służby zasadniczej i pracownicy cywilni dali temu wyraz podczas szkoleń i pierwszych zebrań partyjnych oraz w podejmowanych zobowiązaniach. Towarzysze w pełni zrozumieli, że Wytyczne formułują program realny i otwarty: otwarty na korzystne zmiany, na inicjatywę i aktywność, na postęp nauki i techniki, w którego realizacji jest miejsce na ofiarne działanie członków partii i bezpartyjnych, na każdą twórczą inicjatywę, na każdy dobry pomysł, na jeszcze bardziej ambitne zadania i wyższe jakościowo wyniki w działalności ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, gospodarczej i socjalnej.

Dzisiejsza konferencja stanowi kolejny etap wyteźzonej pracy całej naszej akademickiej organizacji partyjnej w okresie przygotowawczym do VII Zjazdu. Narada aktywu partyjnego, która odbyła się 10 września br., ukierunkowała naszą działalność i określiła zadania wynikające z Wytycznych dla każdej organizacji partyjnej, każdego członka partii, każdego pracownika naszego kolektywu akademickiego.

Zadania te zostały skonkretyzowane w planach działania uchwalonych na zebraniach podstawowych organizacji partyjnych, które zostały przygotowane i przeprowadzone na wysokim poziomie merytorycznym i organizacyjnym. Niektóre zespoły przedstawiły na tych zebraniach konkretne 5-letnie plany działania. Chodzi teraz o to, by plany te konsekwentnie realizować.

Do dyskusji nad Wytycznymi przystąpiliśmy w okresie intensywnej działalności mającej na celu realizację uchwały VI Zjazdu, postanowień I Krajowej Konferencji Partyjnej i uchwał kolejnych plenarnych posiedzeń KC oraz uchwały XV Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR naszej uczelni.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza, wymiana legitymacji partyjnych, indywidualne rozmowy z członkami partii oraz konsekwentna realizacja uchwał, w szczególności VII, XIII i XVI Plenum KC, w naszych warunkach były i są ważnym etapem przygotowania organizacji partyjnych i całego stanu osobowego uczelni do VII Zjazdu.

Przygotowania do VII Zjazdu poprzedziła szeroka praca ideowo-propagandowa prowadzona w uczelni w związku z obchodami XXX-lecia ludowego Wojska Polskiego, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zwycięstwa nad faszyzmem oraz XX-lecia Układu Warszawskiego.

W warunkach wojska i akademii uchwały VI Zjazdu i kolejnych plenarnych posiedzeń KC zostały skonkretyzowane w dyrektywie MON do działalności Sił Zbrojnych oraz wytycznych komendanta do działalności ASG WP w 1975 r. i przełożone na język konkretnych zadań ideowo-politycznych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych oraz konsekwentnie realizowane przez organizacje partyjne i cały stan osobowy uczelni.

Jednym z zasadniczych kierunków działania organu partyjnopolitycznego, akademickich instancji i organizacji partyjnych, a także przełożonych służbowych po XV Konferencji Partyjnej była i jest w dalszym ciągu praca ideowo-polityczna, w której treści zostały zawarte wskazania VI Zjazdu, uchwał plenarnych posiedzeń KC i zalecenia GZP WP.

Szczególne miejsce w tej pracy znalazło postanowienie uchwały VI Zjazdu nakazującej "...głębiej zajmować się rozwijaniem i upowszechnianiem teorii marksizmu-leninizmu, intensywniej propagować politykę i program działania partii, szerzej upowszechniać socjalistyczne poglądy i zasady postępowania, skuteczniej zwalczać obce socjalizmowi koncepcje i postawy".

Realizacji tego nakazu podporządkowane zostały programy szkolenia politycznego i partyjnego oraz programy przedmiotów społeczno-politycznych realizowane na wszystkich kursach. Szkoleniem politycznym objęto cały stan osobowy, a szkoleniem partyjnym - wszystkich członków i kandydatów partii. Konferencje ideowo-teoretyczne, WUML, Studium i Koła Wiedzy o Partii, szkolenie teoretyczno-metodyczne komitetów POP i grupowych stały się forum uzupełniania i pogłębiania wiedzy marksistowsko-leninowskiej, dyskusji i wymiany poglądów.

Sumienne przygotowywanie się wszystkich uczestników szkolenia do każdego tematu powodowało, że byli oni na zajęciach bardzo aktywni, dzięki czemu stało się możliwe zrealizowanie zakładanych celów, a przeprowadzone egzaminy wykazały dobrą znajomość przewidzianego programem materiału.

Szczególnie duże osiągnięcia możemy odnotować na odcinku przedmiotów społeczno-politycznych. Wprowadzono nowy przedmiot - naukowy komunizm, rozszerzono program z przedmiotu pracy partyjno-politycznej, w pracach dyplomowych zostały uwzględnione tematy z pracy partyjno-politycznej, przedmioty społeczno-polityczne zostały włączone do egzaminu państwowego.

Wszystko to spowodowało, że ranga nauk społecznych w akademii wzrosła, a nasze dokonania w tym zakresie stanowią punkt wyjścia do realizacji Wytycznych na VII Zjazd, które postulują "...zwiększać rolę marksistowsko-leninowskich nauk społecznych w procesie kształcenia na wszystkich szczeblach i kierunkach studiów". Dlatego też opracowywany nowy program szkolenia uwzględnia jeszcze większe powiązanie nauk społecznych z działalnością wojskową.

Działalność ideowo-polityczna była szeroko prowadzona przez podstawowe organizacje partyjne, przełożonych służbowych oraz przez organizacje społeczne.

Rezultatem tej pracy jest odczuwalna, chociaż trudno wymierna, zmiana klimatu społeczno-politycznego w naszej uczelni. Obserwuje się, wprawdzie powolne, ale wciąż narastające konkretne zmiany w postawach ludzkich, w sposobie myślenia i działania; poszerza się krąg ludzi dobrej roboty wojskowej, przodowników w pełni zaangażowanych społecznie. Wzrosło również poczucie odpowiedzialności stanu osobowego, a w szczególności członków partii, za realizację zadań partyjnych

i służbowych. Postawy takie materializują się w inicjatywach wychowawczych, dydaktyczno-naukowych, w nowatorstwie oraz we właściwym podejściu do wykonywanych obowiązków.

Wymienione osiągnięcia w działalności ideowo-politycznej nie mogą jednak w żadnym wypadku przesłonić nam występujących jeszcze niedomagań.

Mimo generalnego postępu na odcinku szkolenia partyjnego za niezadowalającą należy uznać dyscyplinę studiów na Wieczorowym Uniwersytecie Marksizmu-Leninizmu, w tym szczególnie frekwencję na zajęciach. W wyniku tego część towarzyszy nie ukończyła I roku studiów, a egzaminy końcowe zostały poważnie opóźnione. I w tym roku szkolenia partyjnego notujemy dość dużą absencję na zajęciach WUML.

Podstawowe organizacje partyjne, które mają dość duże możliwości wzrostu szeregów partyjnych, nie zrobiły wszystkiego, by pozyskać do partii najlepszych ludzi spośród bezpartyjnych.

Zbyt powierzchowna jest również praca z kandydatami i młodymi stażem członkami partii. W wielu wypadkach nikt się nimi nie zajmuje i nie opiekuje. Wymagana jest w tym względzie skrupulatna realizacja programu szkolenia partyjnego opracowanego przez Komitet PZPR ASG WP.

Notujemy także wypadki niewłaściwie układających się stosunków międzyludzkich w niektórych komórkach organizacyjnych uczelni.

Nie potrafiliśmy całkowicie wyeliminować z naszego życia zjawiska plotki. Dała ona o sobie znać w formie paniki wśród części mieszkańców naszego osiedla wyrażającej się nadmiernym wykupywaniem niektórych produktów żywnościowych.

Zdaniem nas wszystkich - członków partii, instancji i organizacji partyjnych, organizacji młodzieżowych i społecznych oraz przełożonych służbowych - jest w okresie przygotowań do VII Zjazdu i dyskusji nad Wytycznymi zastanowić się nad przyczynami zaobserwowanych ujemnych zjawisk i sposobami ich przezwyciężenia. Równocześnie musimy rozwijać i doskonalić wszystkie te kierunki działania ideowo-politycznego, które zdały praktyczny egzamin.

Zadanie takie wynika z Wytycznych na VII Zjazd, w których czytamy:

"W obecnych warunkach zwiększa się ranga pracy ideologicznej. Wynika to z charakteru nowego etapu budowy socjalizmu, właściwego nam wzrostu roli motywacji ideowych i moralnych, samodzielnej inicjatywy, wszechstronnej aktywności i świadomej dyscypliny. Równocześnie w warunkach pokojowego współistnienia rośnie znaczenie ideologicznej konfrontacji socjalizmu i kapitalizmu. Wymaga to ofensywnego upowszechnienia i propagowania socjalistycznych ideałów, a równocześnie skutecznej, opartej o głęboką naukową analizę, walki z ideologią burżuazyjną, z prawicowym i lewicowym oportunizmem, z maoizmem, ze wszelkimi postaciami nacjonalizmu. Nie wolno tracić z pola widzenia faktu, iż w niektórych grupach naszego społeczeństwa znajdują również oddźwięk idee przeszłości, obce socjalizmowi tendencje drobnomieszczańskie, do których odwołuje się i które podsyca propaganda antysocjalistyczna".

Dewizę naszego codziennego działania powinny stanowić: partyjność, a zwłaszcza nieustanna gotowość do służby klasie robotniczej i narodowi; trwałość przekonań i konsekwencja w działaniu; zdecydowane przeciwstawianie się poglądom nie-

zgodnym z programem partii; nieuleganie demagogii lub poglądom sprzecznym z zasadami współżycia społecznego; poszukiwanie najlepszych sposobów wykonania uchwał i decyzji partyjnych w naszej uczelni; poczucie odpowiedzialności za ustalanie i wykonywanie zadań; rzetelna praca i wysoka dyscyplina społeczna; sprawne organizowanie wszelkich przedsięwzięć; dbałość o wspólne dobro; przeciwdziałanie niesprawiedliwości, marnotrawstwu, bezduszności, samozadowoleniu, partykularyzmowi, zarozumiałości i wyolbrzymianiu własnych zasług w dokonaniach kolektywu.

Trzeba wytworzyć w naszych kolektywach atmosferę powszechniej dezaprobaty oraz natychmiastowego i skutecznego reagowania na wszelkie zło, zwłaszcza wobec zdarzających się niekiedy przypadków nadużywania alkoholu i niewłaściwego zachowania się w domu lub miejscach publicznych, wobec podatności niektórych mieszkańców poligonu na uleganie panikarskim nastrojom lub plotkom.

Trzeba zwrócić baczniejszą uwagę na zachowanie tajemnicy służbowej i dyscypliny, a w szczególności na zapobieganie wypadkom śmiertelnym.

Sprawa dyscypliny i porządku wojskowego w naszej uczelni zawsze znajdowała się w centrum uwagi Komitetu PZPR akademii, instancji i organizacji partyjnych oraz przełożonych służbowych. Problemowi temu poświęcono niejedną naradę, odprawę, szkolenie czy zebranie. Wnioski z analizy stanu dyscypliny i wynikające z nich zadania publikowaliśmy w Biuletynie Komitetu, a także przekazywaliśmy do realizacji na szkoleniach komitetów POP i grupowych.

Prowadzona przez nas praca dała pewne rezultaty. Jednak nie zrobiliśmy na tym odcinku wszystkiego, jeśli notujemy jeszcze przypadki poważnych naruszeń dyscypliny, które podrywają autorytet uczelni, zmuszają do stosowania surowych sankcji służbowych i partyjnych, obniżają jakość naszej pracy.

O randze dyscypliny przypomina nam wszystkim Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów, jak również bardzo mocno akcentują ten problem Wytyczne na VII Zjazd naszej partii.

"Doniosłym zadaniem jest umacnianie ogólnej dyscypliny społecznej i dyscypliny pracy. Dobra praca, wysoka jej jakość jest jedynym źródłem wzrostu poziomu życia. Coraz konsekwentniej upowszechniać trzeba solidność i poczucie odpowiedzialności za wykonane zadania, umacniać ambicję zawodową, rozwijać ogólnonarodowy ruch dobrej roboty. Należy umacniać jednoosobowe kierownictwo, zwiększać jego odpowiedzialność za dobre gospodarowanie, za ład i porządek w zakładzie pracy, a zarazem kształtować poczucie współgospodarzenia i współodpowiedzialności całej załogi. Hasło podniesienia kultury i jakości pracy wejść musi na stałe do praktyki życia codziennego. Tworzyć należy klimat społecznego uznania dla ludzi i zespołów wyróżniających się wzorową postawą i dobrymi wynikami w pracy. Jednocześnie bardziej skutecznie niż dotychczas zwalczać trzeba nieróbstwo, złą pracę, kumoterstwo, lekceważenie podstawowych obowiązków pracowniczych, alkoholizmu!

Zawarte w tym fragmencie Wytycznych konkretne zadania w całej pełni odnoszą się również do naszej działalności partyjnej i służbowej i wymagają szybkiej realizacji. Nieprzestrzeganie dyscypliny, zła jakość pracy, niekulturalne zachowanie, brak odpowiedzialności za wykonanie zadań, niewykonywanie obowiązków - spowodowały cofnięcie przez

komendanta nagrody rocznej części oficerom i podoficerom zawodowym.

Dlatego też należy wzmóc dyscyplinę nadając jej znacznie wyższą rangę.

Ważny element naszej działalności ideologicznej i organizacyjnej stanowią: współpraca z ludnością cywilną, z warszawskimi zakładami pracy, ZNP Dzielnicy Praga-Południe, spotkania z młodzieżą z okazji ważniejszych rocznic, świąt państwowych czy wojskowych. Rozwijamy tę współpracę również w czasie ćwiczeń terenowych.

Znacznie mniej zrobiliśmy na odcinku współpracy z warszawskimi zakładami pracy. Poszczególne podstawowe organizacje partyjne ograniczyły się do okolicznościowych spotkań komitetów POP z przedstawicielami komitetów zakładowych, zapraszania delegacji zakładów na nasze akademie czy koncerty, tradycyjnego udziału - wspólnie z załogami zakładów - w pochodzie 1-majowym.

Do wyjątków należy zaliczyć współpracę organizacji partyjnej Oddziału WOPK, Katedry OPL, komórek zabezpieczenia, Sztuki Operacyjnej i Oddziału Szkolenia, która miała i ma charakter częstych kontaktów roboczych, a o taką właśnie formę współpracy chodzi.

Zachodzi więc konieczność przemyślenia naszej dalszej działalności w tym zakresie. Żywszy, roboczy kontakt na pewno wzbogaciłby treść przedzjazdowej dyskusji w naszym środowisku. Na przykład informacje przedstawicieli zakładów pracy o kierunkach działalności partyjnej przed VII Zjazdem, przedstawione na naszych zebraniach, pozwoliłyby lepiej poznać wysiłek

klasy robotniczej związany z realizacją planów społeczno-gospodarczych i pomogły w wykonywaniu naszych zadań.

Uważamy, że byłoby celowe zorganizowanie na ten temat spotkania z sekretarzami komitetów zakładowych PZPR i omówienie problemu współpracy w sposób bardzo konkretny. Dlatego też oczekujemy od towarzyszy propozycji, które stanowiąc będą podstawę do wspólnej dyskusji.

Kontynuując przygotowania do VII Zjazdu Partii instancje i organizacje partyjne powinny realizować w działalności ideowo-politycznej następujące zadania:

1. Rozwijać i wzbogacać formę i treść kształcenia politycznego i partyjnego, wcielać w życie ideologię marksizmu-leninizmu, ugruntowywać postawy ideowo-moralne i patriotyczne oraz partyjność w działaniu.
2. Czynić starania, aby inicjatywa i aktywność, wzorowa organizacja i dyscyplina, sprawne współdziałanie i koleżeńska atmosfera oraz wysoka jakość pracy - jako przejawy kultury zbiorowej - stały się obyczajem w naszym środowisku akademickim.

x x x

Z Wytocznych na VII Zjazd PZPR wynika, że w realizacji zamierzeń związanych z obronnością kraju, a zwłaszcza z przygotowaniem wysoko kwalifikowanych kadr, które w przyszłości będą pełnić kierownicze funkcje w siłach zbrojnych, nasza akademicka organizacja partyjna musi spełnić bardzo ważną rolę wykonując wiele trudnych zadań.

Uczelnia nasza, jej nauczyciele akademicy i pracownicy techniczni do wykonania stawianych im zadań w przytłaczającej większości są przygotowani znakomicie. Osiągnięcia

akademii w ogóle, a w latach minionej pięciolatki w szczególności, oceniane są przez naszych przełożonych bardzo pozytywnie. Od czasu XV Konferencji w zakresie pracy dydaktyczno-wychowawczej wysiłkiem całych zespołów towarzyszy zrobiono bardzo wiele. Do głównych i udanych przedsięwzięć zaliczyć należy:

a/ W pracy dydaktyczno-wychowawczej:

- opracowanie nowych założeń koncepcyjnych studiów w systemie zintegrowanym;
- próby upowszechnienia indywidualizacji kształcenia;
- intensyfikację udziału słuchaczy w ćwiczeniach i praktykach w wojskach;
- podwyższanie i doskonalenie kwalifikacji pedagogicznych i naukowo-badawczych nauczycieli akademickich, w czym wiodącą rolę spełniają towarzysze z Zakładu Dydaktyki Wojskowej.

Doceniać należy rolę, jaką w procesie nauczania odegrały koła wiedzy wojskowej, wieczory dyskusyjne poświęcone problematyce taktyczno-operacyjnej, spotkania z publicystami wojskowymi oraz rozwijający się wśród kadry i słuchaczy ruch przodownictwa i współzawodnictwa.

Nowym, ale ze wszech miar udanym eksperymentem przy opracowywaniu prac dyplomowych były wprowadzone po raz pierwszy prace zespołowe.

Eksperymentalną, ale chyba udaną formę miała przeprowadzona po raz pierwszy olimpiada wiedzy taktycznej Wojska Polskiego, której celem jest rozbudzenie zainteresowań oraz pogłębienie wiedzy taktyczno-operacyjnej i obronnej wśród kadry oficerskiej.

Poczyniono poważne zabiegi w zakresie unowocześnienia bazy szkoleniowej. Obok gruntownej modernizacji SOD oddana została do użytku nowa baza szkoleniowa w Oddziale WOPK i Lotnictwa. Już dziś można twierdzić, że zajęcia prowadzi się tam ciekawiej, w pełni wykorzystując środki audiowizualne.

W bloku 101 została zaakceptowana przez komendanta akademii grupowa sala wzorcowa; do końca roku kalendarzowego wyposażonych będzie 10 takich sal. W 1976 roku przedsiębiorstwa wojskowe z zewnątrz urządzają dwie aule w bloku 101 /218 i 418/ oraz salę 30 w bloku 14, a przebudowa i wyposażenie sal grupowych będą realizowane w ciągu roku 1976 i 1977 siłami oddziału szkolenia i kwatermistrzostwa uczelni.

Przystępuje się do adaptacji bl. 23 na Szkolne Wioszczeblowe SD dla potrzeb Oddziału WOPKiL.

Egzaminy dyplomowe i roczne wykazały również na ogół dobry poziom przygotowania absolwentów do podjęcia pracy w jednostkach wojskowych oraz kontynuowania dalszych studiów przez roczniki I i II.

Obok tych niewątpliwych osiągnięć obserwujemy jednak jeszcze wiele niedociągnięć zarówno w treści, jak i metodach nauczania.

Aby je zlikwidować konieczna jest znacznie lepsza korelacja programów między katedrami, sprawniejsza niż dotychczas praca klubu oficerskiego, którego działalność powinna łączyć się ściśle z kołami wiedzy wojskowej, redakcją biuletynu akademickiego słuchaczy, radiowęzłem i klubem sportowym.

Dokumentem, na którego podstawie organizacje partyjne powinny ukierunkować pracę wychowawczą, musi być "Model Absolwenta ASG", precyzujący podstawowe cechy osobowości przyszłego dowódcy i pracownika sztabu.

Przeprowadzone kontrole realizacji procesu dydaktycznego oraz egzaminy roczne i dyplomowe wykazały również wiele niedociągnięć w procesie dydaktycznym. Były one szeroko omawiane po linii służbowej, a także na posiedzeniu KP z udziałem z-cy komendanta ds. szkolenia.

Powinniśmy w dalszym ciągu szukać nowych metod pracy wszystkich organizacji partyjnych, komórek dydaktyczno-naukowych, aby zapewnić:

- weryfikację programów potrzebnych do rozpoczęcia zintegrowanych studiów po roku 1976;
- wyrabianie u słuchaczy wyobraźni taktyczno-operacyjnej;
- znacznie większe wykorzystanie techniki obliczeniowej, również i do planowania procesu dydaktycznego;
- doskonalenie i mistrzowskie opanowanie przez kadrę naukowo-dydaktyczną form i metod nauczania.

b/ W pracy naukowo-badawczej:

W okresie, jaki upłynął od ostatniej konferencji partyjnej, wzmożono w akademii pracę naukową. Komitet ocenia, że dzięki właściwemu podejściu do tej sprawy organizacji partyjnych większości komórek dydaktyczno-naukowych poczyniono dalsze postępy w działalności naukowej uczelni. Świadectwem tego są między innymi 5 sesji naukowych oraz takie prace, jak: podręcznik "Działania bojowe pułku /pz, pcz/" opracowany przez Katedrę TO, podręcznik "Sztuka Operacyjna", opracowany przez Katedrę SO; "Zastosowanie śmigłowców uzbrojonych we współczesnych działaniach bojowych" opracowane przez Oddział Wojsk OPK i Lotnictwa. Praca ta została wyróżniona i nagrodzona przez Ministra Obrony Narodowej. Wydano także wiele innych opracowań i pomocy naukowych.

Na tle tego na ogół pozytywnego, zmieniającego się na korzyść w porównaniu z przeszłością obrazu działalności naukowo-badawczej, tym bardziej ostro rysują się wciąż jeszcze niestety występujące zjawiska ujemne. Aczkolwiek nie są one tak liczne jak dawniej, to jednak trzeba stwierdzić, że zasadnicza zmiana na lepsze w działalności naukowo-badawczej jeszcze nie nastąpiła. Szczególnie niepokoi utrzymująca się - z małymi wyjątkami - niezbyt korzystna atmosfera dla tej działalności. W praktyce praca naukowa nadal nie ma jeszcze odpowiednio wysokiej rangi i czasem traktowana jest marginalnie. Nie chodzi tu nawet o to, że na działalność naukową przeznaczamy przeciętnie nie więcej niż 5-7% ogólnego czasu pracy, co jest stanowczo za mało, i że powinniśmy dążyć do co najmniej podwojenia tego wskaźnika w najbliższych latach. Chodzi nam bardziej o to, że nadal wykorzystujemy ten szczególnie cenny w naszych konkretnych warunkach czas bardzo nieefektywnie. Do rzadkości należy również inicjowanie ambitnej i ważnej problematyki naukowej i jej rozwiązywanie.

Końcowe miesiące 1975 roku będą wymagały od nas dalszego zwiększenia wysiłku naukowego. Jest to potrzebne przede wszystkim dlatego, że rok ten jest ostatnim rokiem realizacji zadań obecnego planu pięcioletniego /1971-1975/. Organizacja partyjna powinna zapewnić jak najlepsze wykonanie tych zadań, a trzeba stwierdzić, że jest jeszcze sporo do zrobienia.

Drugim ważnym zadaniem ostatnich miesięcy 1975 r. jest stworzenie podstaw wyjściowych do właściwego ukierunkowania działalności naukowej w następnym pięcioleciu. Należy więc tak zorganizować pracę partyjną, aby na czas zapewnić opra-

cowanie planu pracy naukowo-badawczej, uwzględniając zarówno potrzeby ASG WP, jak i zadania wynikające z planowych zamierzeń instytucji centralnych MON nawiązujących do uchwał VII Zjazdu Partii.

Jeśli chodzi o kształcenie i doskonalenie kwalifikacji naukowych kadry ASG, to stwierdzamy, że z akademii odchodzi znacznie więcej oficerów ze stopniem naukowym niż przewidywano. Należy zatem jako jedno z bardzo ważnych zadań wszystkich organizacji partyjnych zainteresowanych komórek ASG traktować stworzenie możliwie najbardziej korzystnych warunków dla oficerów zdobywających stopnie naukowe systemem zaocznym. W tym zakresie trzeba na większą skalę dodawać bodźców w postaci udzielania stypendiów, urlopów naukowych itp. oficerom zaawansowanym w pisaniu prac doktorskich.

Szczególną opieką należy także otoczyć studia doktorskie. Organizacje partyjne zainteresowanych katedr powinny - zgodnie z opracowaniem i zatwierdzonym przez komendanta planem podnoszenia kwalifikacji naukowych - zapewnić wydatne zwiększenie liczby oficerów ASG na tych studiach. Dyscyplina studiów, właściwa organizacja i kontrola pracy doktorantów sprzyjać będą dużej efektywności studiów i zapewnią przygotowanie oficerów ze stopniami doktora w przewidywanym czasie.

Bardzo istotną sprawą dla akademii jest ponadto intensyfikacja przewodów habilitacyjnych, bez której ograniczone będą możliwości kształcenia kadry naukowej w ogóle, nie da się szerzej rozwinąć pracy naukowej i wydatnie podnieść autorytetu naukowego uczelni. Liczymy tu zwłaszcza na tych towarzyszy kierowniczej kadry, którzy są już poważnie zaawansowani w opracowywaniu dysertacji habilitacyjnych.

Z powyższego wynika, że chcąc jak najlepiej realizować wytyczne na VII Zjazd Partii w zakresie działalności dydaktyczno-naukowej i kształcenia kadr naukowych w ASG należy:

1. Doskonać programy szkolenia w taki sposób, aby zapewnić samodzielność studiowania słuchaczy, zachować ścisłą więź teorii z praktyką; nasycić je treściami ideowo-politycznymi i kulturalnymi, jednak z pełnym zachowaniem wymagań dotyczących gotowości bojowej i mobilizacyjnej;
2. Kształcić twórczo, aktywnie i ideowo osobowość słuchaczy, wyrabiać u nich poczucie odpowiedzialności za stan gotowości naszych sił zbrojnych, kształtować socjalistyczną świadomość i patriotyczną postawę, rozwijać ambicję i umiejętności stałego, samodzielnego wzbogacania swej wiedzy i kwalifikacji potrzebnych w przyszłości do zdobywania stopni naukowych;
3. Uznać pilną potrzebę inicjowania i podejmowania prac naukowo-badawczych. Ambicją każdego towarzysza powinno być uczestniczenie w opracowywaniu jakiegoś problemu naukowego.

Uczelnia nasza - jak to powiedział komendant w dyskusji na spotkaniu z redakcją ABS - "ma przyswoić słuchaczowi sztukę myślenia. Nowatorstwo w myśleniu, w nauczaniu i studiowaniu - to nasz główny cel".

Tak więc w świetle wytycznych KC, jak i wytycznych naszych przełożonych, cele i zadania dalszej naszej pracy partyjnej są bardzo wyraźne. Ich rzetelna realizacja jest naszą żołnierską powinnością.

X X X

Dokonania w życiu politycznym i społeczno-gospodarczym kraju za ubiegłe pięćdziesiąt lat, o których mówi się w Wytocznych Komitetu Centralnego na VII Zjazd, są niezaprzeczalnie imponujące. Stanowią one trwałe osiągnięcia narodu, które rzutują nie tylko na byt materialny dnia dzisiejszego, ale także pozwalają polepszyć wskaźniki w przyszłym pięćdziesiątciu, dając pełną satysfakcję ludziom pracy i spełniając ich oczekiwania tak bardzo związane z budownictwem socjalizmu.

Towarzysze znają osiągnięcia w tej dziedzinie nie tylko z przestudiowanych materiałów, lecz również z własnych obserwacji. Wydaje się więc, że nie zachodzi potrzeba cytowania liczb i wskaźników. Są jednak pewne wielkości, o których trzeba pamiętać i przede wszystkim zdawać sobie sprawę z tego, że powstały one dzięki kierowniczej roli naszej partii i wielkiemu wysiłkowi jej czołowego aktywu oraz wydatnemu poparciu ogromnej większości ludzi pracy.

Wszystko to, co w ubiegłym pięćdziesiątciu działo się w kraju, miało pośrednie i bezpośrednie znaczenie także dla naszej społeczności akademickiej.

Radykalnej poprawie dzięki doprowadzeniu gazu do osiedla "Polanka" uległy warunki mieszkaniowe kadry i ich rodzin. Tylko w latach 1973-75 załatwiono 145 spraw mieszkaniowych, a 50 spraw zamierza się załatwić do końca tego roku lub na początku przyszłego. Zmienił się znacznie wygląd estetyczny całego rejonu. Poprawiły się warunki żywienia w kasynie i obsługa handlowa mieszkańców osiedla, powstały bowiem nowe placówki, które pozwoliły na osiągnięcie znacznej poprawy w tym względzie. Oddano do użytku klub młodzieżowy. Stworzono warunki do sobotnio-niedzielnego odpoczynku w Zegrzu. Uległy dalszej poprawie warunki odpoczynku w Brzeźnie. Rozwinięto

inne formy wczasów. Znacznie lepiej pracuje służba zdrowia. Aby to lepiej zrozumieć, dodajmy, że większość zrealizowanych zamierzeń nie była ujęta w planach gospodarczych. Dlatego należy uznać, że bez organizatorskich poczynań towarzyszy z komendy, partyjnego zaangażowania ogniw administracyjno-gospodarczych, a także czynnej pomocy organizacji partyjnej, zwłaszcza w wykonaniu ogromnych ilości prac, wymienione osiągnięcia nie mogłyby być w tak krótkim czasie zrealizowane.

Sukcesywnie realizowane są wnioski i postulaty, zgłoszone pod adresem KP ASG WP przez poszczególne POP. Z 10 zgłoszonych wniosków i postulatów dotyczących spraw gospodarczych, nie będzie można obecnie zrealizować dwóch. Są to wnioski, które wymagają decyzji administracji miejskiej. Chodzi mianowicie o uruchomienie dodatkowych linii autobusowych łączących Rembertów z centrum Warszawy - postulat ten prawdopodobnie będzie załatwiony w latach przyszłych, to znaczy po wybudowaniu wiaduktów nad torami kolejowymi. Drugi postulat dotyczy zlikwidowania napowietrznej linii elektrycznej na osiedlu "Polanka"; będzie on zrealizowany w okresie późniejszym, kiedy w całym rejonie Rembertowa będą uporządkowane wszystkie przewody elektryczne.

Towarzysze często wytykają wiele niedociągnięć i usterek. Wiele z tych niedociągnięć ma swoje uzasadnienie. Na pewno wiele spraw można poprawić, ulepszyć, aby zmienić istniejący stan rzeczy. Trzeba jednak pamiętać, że często brakuje ludzi do pracy, materiałów budowlanych, środków remontowych itp. Niezależnie od tego można z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, że duże moce przerobowe marnowane są w wyniku złej organizacji pracy, słabego nadzoru i rozliczeń z wykonywanej pracy, a co za tym idzie i mało wydajnej pracy urzędników,

pracowników wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych.

Pewien niepokój budzić musi zjawisko słabej dyscypliny pracy tak wśród wojskowych, jak i cywilnych pracowników niektórych ogniw gospodarczych. Jeżeli w przyszłości ulegną wydatnej poprawie wymienione wyżej niedociągnięcia i poprawi się dyscyplina pracy, to skala osiągnięć może być znacznie większa.

W Wytycznych KC na VII Zjazd PZPR stwierdza się jednoznacznie, że wszystkie planowane przedsięwzięcia, niezależnie od nakładów finansowych, będą realizowane poprzez: wydatną poprawę efektywności gospodarowania, co wiąże się ze wzrostem wydajności pracy, lepsze wykorzystanie majątku produkcyjnego i postępu technicznego oraz racjonalne gospodarowanie pracą ludzką. Z powyższego wynikają określone zadania dla towarzyszy kierujących działalnością grup gospodarczych ASG. Dla usunięcia wykazanych niedociągnięć trzeba będzie zrealizować radykalne przedsięwzięcia zmierzające do zdecydowanej poprawy.

W programie rozwoju ASG WP w latach 1976-1990 przewidziana jest budowa szeregu nowych obiektów. Szczegóły tych zamierzeń towarzysze znają z wymienionego wyżej planu oraz z planszy wystawionej na widok publiczny. Ponadto będzie się remontować budynki, rozbudowywać inne urządzenia z zakresu gospodarki komunalnej. Ostatecznym efektem pomyślnej realizacji tych zamierzeń powinna być ewidentna poprawa warunków pracy kadry naukowo-dydaktycznej, rozładowanie nadmiernie zagęszczonych internatów, wcześniejsze przydzielanie mieszkań rodzinom oczekującym na nie, poprawa warunków pracy wielu komórek produkcyjnych pracujących na rzecz nauki i dydaktyki.

Stworzone zostaną lepsze warunki pracy w warsztatach. Zapewni się radykalną poprawę w lecznictwie, rekreacji i zorganizowanym odpoczynku. Powstaną nowe możliwości spędzenia wolnego czasu w nowych obiektach sportowych, czytelniach i salach klubowych. Wydatnie powinny się poprawić warunki zakwaterowania, odpoczynku i życia żołnierzy służby zasadniczej, których żołnierski wysiłek i trud jest bardzo potrzebny naszej uczelni.

W pracach, jakie będą podejmowane w przyszłym pięcioletniu na terenie ASG WP, nie można liczyć tylko i wyłącznie na działalność firm i wyspecjalizowanych przedsiębiorstw. Konieczna będzie wysoka obowiązkowość, sprawność działania i duży wysiłek tych towarzyszy, którzy z racji pełnionych obowiązków będą odpowiedzialni za rytmiczny przebieg wykonywanych planów.

Jak zwykle przy wykonaniu złożonych i trudnych zadań odwoływać się będziemy do ofiarności towarzyszy z akademickich POP, aby przynajmniej częściowo - dzięki czynom społecznym - pomogli w przyspieszeniu realizacji zamierzeń związanych z rozwojem akademii. Będziemy starali się mobilizować także inne organizacje społeczne oraz mieszkańców osiedla. Sądzymy, że dzięki dobrej organizacji i wykonaniu czynów społecznych dużo spraw uda się rozwiązać szybciej i z pożytkiem dla dobra społecznego.

Mieszkańcy osiedla narzekają na pracę placówek handlowych WPH i przyznać należy, że w wielu przypadkach narzekania te są uzasadnione. Znane jednak trudności w zaopatrywaniu rynku w niektóre artykuły spożywcze spowodowały, że i placówki WPH na terenie ASG nie miały należytych dostaw. Mimo starań o poprawę stanu zaopatrzenia nie osiągnięto oczekiwanych rezultatów.

Komitet partyjny ASG WP uważa, że dla uniknięcia w przyszłości niedociągnięć wykazywanych w działalności ogniw gospodarczych konieczne będzie:

- 1/ selekcjonowanie zamierzeń pod względem ich ważności i pilności wykonania oraz planowe ich realizowanie;
- 2/ zwiększenie nadzoru technicznego nad wykonawcami i rozliczanie ich z wykonywanych prac na bieżąco, a także rozsądne gospodarowanie mieniem społecznym;
- 3/ zwiększenie wymagań i dyscypliny pracy wśród wszystkich pracowników ogniw gospodarczych;
- 4/ podniesienie wydajności pracy przez lepszą jej organizację i bezwarunkowe, rygorystyczne wymagania sumiennego wykonywania zadań przez wykonawców;
- 5/ polepszenie pracy placówek usługowych przez uaktywnienie działalności komisji społecznych, a nade wszystko zwiększenie wymagalności po linii służbowej.

Kończąc, Egzekutywa Komitetu PZPR naszej uczelni gorąco zachęca towarzyszy do dyskusji. Dyskusja przedzjazdowa stwarza bowiem członkom i kandydatom partii oraz bezpartyjnym obywatelom naszego kraju warunki do rzeczywistego uczestnictwa w kształtowaniu polityki partii i państwa, współtworzenia programu rozwoju kraju, programu działania społecznego zmierzającego do rozwiązania żywotnych spraw ludzkich i państwowych.

"Jest niezmiernie ważne - powiedział tow. Edward Gierek na XVIII Plenum KC - aby dyskusja ta była jak najszersza, aby wychodząc z aktualnej oceny sytuacji politycznej i ekonomicznej w świecie oraz zadań, jakie staną przed Polską, ogarnęła wszystkie problemy teraźniejszości i przyszłości naszego kraju, aby pobudzała inicjatywę klasy robotniczej, chłopów,

inteligencji, kobiet i młodzieży, całego narodu. Zapraszamy do udziału w dyskusji przedjazdowej wszystkich Polaków, członków naszej partii, członków stronnictw sojuszniczych, bezpartyjnych. Wspólnie budujemy nasz kraj, wspólnie dla niego pracujemy, wspólnie powinniśmy myśleć o jego przyszłości".

I N F O R M A C J A

egzekutywy Komitetu PZPR ASG WP o przebiegu, wynikach zebrań
podstawowych organizacji partyjnych i przedzjazdowej konferencji
akademickiej organizacji partyjnej.

Kampania przedzjazdowa w Akademii Sztabu Generalnego WP, podobnie jak każda wielka kampania polityczna w kraju prowadzona przez partię, toczy się dwoma nurtami : merytorycznym i organizacyjnym. Jest to rozróżnienie dosyć umowne, ponieważ obydwie te nurty ściśle się ze sobą splatają, jednakowo angażując wysiłek aparatu partyjno-politycznego i aktywu partyjnego.

Po opublikowaniu Wytocznych KC na VII Zjazd odbyła się 10 września br. narada aktywu partyjnego poświęcona omówieniu aktualnych problemów pracy organizacji partyjnych oraz zadań w kampanii przedzjazdowej, skupiając uwagę aktywu na głównych problemach środowiska akademickiego i węzłowych zadaniach pracy partyjnej w tym tak ważnym dla akademii i nie tylko akademii okresie.

Jeszcze bardziej konkretny kształt nadały tym zadaniom odbyte narady aparatu partyjno-politycznego, sekretarzy POP i szkolenia ideowo-politycznego kadry, całych komitetów POP oraz grupowych partyjnych ułatwiając organizacjom partyjnym podjęcie bezpośrednich działań w swoim środowisku.

Jeśli kampanię przedzjazdową dzielimy umownie na kolejne jej etapy, to można powiedzieć, że w akademii mamy już za sobą jej pierwszą i drugą fazę: zebrania wyborcze podstawowych organizacji partyjnych i przedzjazdową konferencję partyjną. Zebrania POP odbyły się w okresie 25.9-10.10.75 r. Uczestniczyli w nich członkowie Komitetu PZPR oraz towarzysze z Komendy uczelni. Tematyka zebrań była zgodna z Instrukcją Sekretariatu KC PZPR "W sprawie przedzjazdowych zebrań i konferencji oraz wyboru delegatów na VII Zjazd PZPR".

Referaty wygłoszone na zebraniach były przygotowane dobrze - ujmowały najważniejsze zagadnienia zawarte w Wytycznych KC PZPR, a bezpośrednio odnoszące się do danej społeczności POP. Czas trwania referatu wynosił od 25-45 minut, a czas trwania zebrań średnio 3-4 godziny. Wystąpienia w dyskusji - 10 minut. Głos w dyskusji zabierało od kilku do kilkunastu towarzyszy, co stanowiło od 8-25 % obecnych na zebraniach. Frekwencja też była wysoka osiągająca 80-90 % towarzyszy. Na zebraniach tych wybrano delegatów na akademicką konferencję partyjną. Wybierano towarzyszy najlepszych, cieszących się dobrą opinią i zaufaniem wg klucza 1 delegat na 12 członków i kandydatów partii. W sumie wybrano 102 delegatów na akademicką konferencję partyjną.

Występujący w dyskusji oraz całe organizacje partyjne popierają treść zawartą w Wytycznych, a Wytyczne aprobują i uważają generalnie za realne w odniesieniu do dalszego rozwoju kraju.

W toku dyskusji padały stwierdzenia, że zawarte w Wytycznych treści są bardziej konkretne i realne w odniesieniu do tez poprzedzających poprzednie Zjazdy Partii.

Ponadto w dyskusji podkreślano, że aby osiągnąć te cele należy w szczególności:

- zdecydowanie kontynuować wysiłki w sprawie radykalnej zmiany systemu zarządzania oraz usprawniania wszelkiej organizacji pracy;
- zwrócić szczególną uwagę na kooperację między resortami, przedsiębiorstwami i instytucjami w zakresie planowania i wykonania zadań.

Dla poparcia dotychczasowej polityki partii podjęto szereg zobowiązań zarówno wśród kadry dydaktyczno-naukowej jak i słuchaczy, które ukierunkowane są na następujące problemy:

- aktywny udział w ruchu przodownictwa i współzawodnictwa;
- rozbudowę bazy szkoleniowej, a szczególnie opracowania schematów, przeźroczy itp. w terminach krótszych jak było planowane poprzednio;

- zwiększenie udziału towarzyszy w działalności publicystycznej;
- wykonanie prac fizycznych na rzecz uczelni i dzielnicy Praga - Południe.

Na zebraniach POP formułowano wiele uwag, spostrzeżeń i ocen, zgłoszono wnioski i propozycje dotyczące przede wszystkim usprawnienia pracy i osiągania lepszych wyników w najniższych ogniwach służbowych i całej uczelni.

Mówiono o tym, że każdy zgłoszony wniosek i propozycja powinny być uważnie przeanalizowane pod względem jej słuszności i możliwości realizacji, a następnie zadbać należy o niezwłoczne ich wykonanie.

Pod hasłem "Program partii drogowskazem naszego działania" odbyła się 24.10.1975 r. konferencja przedzjazdowa akademickiej organizacji partyjnej, w czasie której przedyskutowano i ustalono kierunki działania instancji i organizacji partyjnych w świetle Wytocznych KC PZPR na VII Zjazd oraz sprecyzowano zadania w kampanii przedzjazdowej.

W konferencji uczestniczyło 94 delegatów i 25 zaproszonych towarzyszy. Obecni byli : I zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP gen.dyw.Tadeusz HUPAŁOWSKI i przedstawiciel GZP WP płk mgr Stefan RUŁKOWSKI.

W referacie egzekutywy wygłoszonym przez sekretarza Komitetu PZPR ASG WP tow.płka Stanisława BARTUSZKA przedstawione zostały dotychczasowe wyniki działalności akademickiej organizacji partyjnej w zakresie pracy ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, gospodarczej i socjalno-bytowej, a także sprecyzowane zamierzenia na przyszłość.

Egzekutywa w referacie oceniła, że Wytoczne na VII Zjazd Partii spotkały się z żywym oddźwiękiem i pełną aprobatą stanu osobowego uczelni. Kadra, słuchacze i pracownicy cywilni dali temu wyraz wzmożonym wysiłkiem szkoleniowym i produkcyjnym, w trakcie dyskusji nad Wytocznymi oraz w podejmowanych zobowiązaniach. Referat jednoznacznie stwierdzał, że dzięki aktywnej, twórczej pracy kadry, zaangażowaniu słuchaczy oraz postawie pracowników cywilnych

inspirowanych przez organ partyjno - polityczny i podstawowe organizacje partyjne uczelnia wydatnie podniosła poziom działania ideowo-politycznego, dydaktyczno-wychowawczego, naukowo-badawczego i gospodarczo-socjalnego.

W referacie zwrócono również uwagę na występujące w działalności partyjnej i służbowej niedomagania, przewyciężenie których należy do pilnych zadań instancji i organizacji partyjnych oraz odpowiedzialnych za określone kierunki pracy przełożonych.

Do dyskusji zgłosiło się 23 towarzyszy. Głos zabrało 13 uczestników konferencji. Pozostali złożyli swoje wystąpienia do protokołu.

Dyskusję cechowała szczerą partyjna troska o osiągnięcie jeszcze lepszych wyników w działalności ideowo-wychowawczej, w procesie kształtowania modelu współczesnego dowódcy, w pracy organizacji partyjnych, młodzieżowych i społecznych. Towarzysze informowali o dokonaniach własnych i swoich kolektywów, dzielili się wypracowanymi doświadczeniami, przedstawiali spotykane trudności, wnioskowali sposoby ich przewyciężenia.

Myślą przewodnią wszystkich wypowiedzi była troska o jeszcze wyższą jakość nauki, służby i pracy, o wyższą dyscyplinę wykonawstwa zadań stojących przed uczelnią w świetle wytycznych na VII Zjazd PZPR.

Konferencja podjęła uchwałę, która aprobowała referat egzekutywy i przyjęła zawarte w nim zadania jako obowiązujące kierunki działalności wszystkich instancji i organizacji partyjnych uczelni przed VII Zjazdem. Zobowiązała również Komitet PZPR ASG WP do przeanalizowania zgłoszonych w czasie obrad konferencji wniosków i podjęcia kroków w celu ich zrealizowania.

Na zakończenie obrad wybrano 19 delegatów na konferencję partyjną IC MON.

Pod względem merytorycznym i organizacyjnym konferencja została przygotowana i przeprowadzona na wysokim poziomie, czemu dał wyraz przedstawiciel GZP WP. Szeroka konsultacja egzekutywy z sekretarzami POP zagwarantowała, że w pracach komisji konferencji i wśród kandydatów na delegatów na konferencję wyższego szczebla znaleźli się towarzysze reprezentujący wszystkie środowiska uczelni.

Pełny materiał z obrad konferencji znajduje się w Komitecie PZPR ASG WP.

WYKAZ DELEGATÓW

Lp.	Nr POP	Imię i nazwisko delegata na konferencję part. ASG WP	Imię i nazwisko delegata na konferencję part. KP MON	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	1	Bolesław Chocha	1. Bolesław Chocha	
2.		Julian Kaczmarek		
3.		Kazimierz Nożko	2. Kazimierz Nożko	
4.		Zygmunt Sokalski		
5.	2	Henryk Sobkiewicz	3. Henryk Sobkiewicz	
6.		Zygmunt Walczak		
7.		Kazimierz Gierczak		
8.	3	Mieczysław Respondek	4. Stanisław Oleksiński	
9.		Stanisław Oleksiński		
10.	4	Władysław Jura		
11.		Zdzisław Stapor		
12.		Stefan Wasilewski		
13.		Ireneusz Bujniewicz		
14.	5	Mieczysław Cygan	5. Mieczysław Cygan	
15.		Franciszek Małecki		
16.		Stanisław Brudziński		
17.		Czesław Osójca		
18.		Bohdan Dubaniewicz		
19.		Stanisław Zygulski		
20.		Andrzej Usowski		
21.	Henryk Kopeć			
22.	6	Józef Mroczo	6. Wincenty Karkoszka	
23.		Marian Wiliński		
24.		Wincenty Karkoszka		
25.		Mieczysław Bronowicki		
26.	7	Czesław Dęga	7. Czesław Dęga	
27.		Henryk Płachta		
28.		Bogdan Odziemczyk		
29.		Jan Lehman		
30.		Piotr Gaik		
31.	8	Gustaw Kolarz	8. Daniel Kaźmierowski	
32.		Stanisław Czepielik		
33.		Zygmunt Zaremba		
34.		Władysław Mastej		
35.	9	Stanisław Bartuszek	9. Stanisław Bartuszek	
36.		Kazimierz Bułka		
37.		Zdzisław Żarski	10. Zdzisław Żarski	
38.		Jerzy Machura		
39.		Jan Uchański		
40.		Stefan Pawłowski		

1	2	3	4	5
41.		Marian Biedrzycki		
42.		Władysław Filar		
43.		Jan Kłakus		
44.	10	Jan Nowakowski	11. Jan Nowakowski	
45.		Władysław Siemaszkiewicz		
46.		Piotr Sienkiewicz		
47.		Zbigniew Jurewicz	12. Zbigniew Jurewicz	
48.		Jerzy Żurek		
49.		Wacław Jagas	13. Wacław Jagas	
50.		Walerian Stebnicki		
51.	11	Zenon Kliński		
52.		Wiesław Grzeca		
53.		Kazimierz Onysiak		
54.		Romuald Mackiewicz		
55.		Marian Kowalski		
56.	12	Jerzy Szymczykiewicz	14. Stanisław Kubielewicz	
57.		Stanisław Kubielewicz		
58.		Gabriel Zmarzliński		
59.		Włodzimierz Hajnce		
60.		Marian Skupiński	15. Marian Skupiński	
61.	13	Maciej Bętkowski		
62.		Jan Frycz		
63.		Bronisław Piróg		
64.		Józef Pawlica		
65.		Józef Łazarek		
66.	14	Eugeniusz Filipek		
67.		Tadeusz Matusiak		
68.		Waldemar Czarnecki		
69.		Waldemar Sekuła		
70.		Tadeusz Łęcki		
71.	15	Irena Cielas		
72.		Wanda Szuflita		
73.		Barbara Kędra		
74.		Józef Grzywaczewski		
75.		Aleksander Paraskiewicz		
76.	16	Jarosław Nittner		
77.		Eugeniusz Samarcew		
78.	17	Michał Huzarski	16. Marian Wasilewski	
79.		Marian Wasilewski		
80.		Stefan Michalak	17. Stefan Michalak	
81.	18	Adam Radoń		
82.		Władysław Karcz		
83.		Czesław Lewandowski		

1	2	3	4	5
84.		Kazimierz Patkowski		
85.		Henryk Piekarski	18. Henryk Piekarski	
86.	19	Jerzy Mazurkiewicz		
87.		Janusz Kopacz		
88.		Aleksander Kabara		
89.	20	Tadeusz Procak	19. Tadeusz Procak	
90.		Henryk Tacik		
91.		Jerzy Szymczak		
92.		Władysław Bogusławski		
93.	21	Jan Kosztowniak		
94.		Bolesław Sobania		
95.		Mieczysław Szaroszyk		
96.		Andrzej Rakoczy		
97.	22	Michał Poręba		
98.		Zbigniew Herc		
99.		Ryszard Olszewski		
100.		Józef Buczny		
101.	23	Władysław Bartocha		
102.		Tadeusz Mroczek		

PARTYJNA OCENA PRACY NAUKOWO-BADAWCZEJ W ASG WP ZA 1975 r.

Komitet PZPR ASG WP ocenia, że w zakresie działalności naukowej nastąpiła w naszej uczelni w 1975 roku dalsza poważna poprawa. Świadectwem tego jest między innymi: przeprowadzenie pięciu sesji i sympozjów naukowych; zakończenie opracowania wielu bardzo ważnych tematów naukowych, przeznaczonych zwłaszcza na użytek sił zbrojnych; dalszy postęp w systemie planowania i organizacji działalności naukowej; poważne zaawansowanie prac planistycznych na następne pięciolecie oraz radykalna ilościowa poprawa w zakresie kształcenia kadr naukowych.

W 1975 roku w Akademii pracowano nad 40 planowanymi i 5 nieplanowanymi tematami /razem 45/. 19 z nich stanowią prace zlecone, 37 prac ma być zakończonych w 1975 roku, a 8 posiada dłuższe terminy realizacji.

Najważniejszymi pracami naukowymi Akademii Sztabu Generalnego, których zakończenie nastąpiło /ma nastąpić/ w 1975 r., są:

1/ "Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy". Jest to ogólnoakademicka praca zrealizowana przez kilkudziesięcio osobowy zespół pod kierownictwem gen.bryg. Zbigniewa JUREWICZA. Główny autor tej pracy, płk doc.dr Jerzy ZAKRZEWSKI, został przedstawiony, do nagrody państwowej na rok 1976. Na bazie tego tematu Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego MON przeprowadziła także 3 czerwca br., w Wyższej Szkole Lotniczej, w DĘBLINIE konferencję naukową. Obecnie są opracowywane ostateczne wnioski wdrożeniowe.

2/ "Nauka wojenna a system obronny państwa" oraz "Klasyfikacja nauki wojennej i nauk wojskowych". Problemom tym poświęcono sesję naukową przeprowadzoną 5 czerwca br. Są to zasadnicze wyjściowe prace Katedry Strategii, na podstawie których

katedra podejmie w następnym pięcioleciu kompleksowe monograficzne opracowanie tematu - "Nauka wojenna a system obrony państwa".

3/ "Zastosowanie bojowych śmigłowców szturmowych". Jest to zespołowa praca naukowa wykonana pod kierownictwem płka dr. Jerzego MACHURY. Praca ta uzyskała tegoroczną II nagrodę Ministra Obrony Narodowej w dziedzinie sztuki operacyjnej. Na bazie pracy przeprowadzono również w dniach 13-14 marca br. sympozjum naukowe. Planowane jest podjęcie szeregu tematów pochodnych.

4/ "Model wojskowego pracownika naukowego". "Zasady wykonywania zespołowych prac naukowych" i "Zasady wdrożeń prac naukowo-badawczych w zakresie dyscyplin wojskowych". Są to trzy oryginalne zleczone tematy prac o charakterze modelowym /zrealizowane przez zespoły kierowane odpowiednio przez płka prof. dra hab. Władysława FILARA, płka doc. dra Edwarda ŻÓŁTOWSKIEGO i płka prof. dr. hab. Juliana KACZMARKA/. Prace te uzyskały wysoką ocenę na Radzie Wyższego Szkolnictwa Wojskowego MON i w byłym zespole naukowym MON. Po rozpowszechnieniu w wojsku, przyczynią się one do poprawy sytuacji na tych tak ważnych odcinkach.

5/ "Optymalne struktury organizacyjne wojsk raketowych i artylerii". Praca ta wynikła z zaleceń zespołu MON. Wykonał ją zespół pod kierownictwem płka dr. hab. Kazimierza GOCYŁY. Obecnie ma być przedstawiona zespołowi naukowemu Sztabu Generalnego WP do zaaprobowania.

6/ "Praca sztabu w polu". Jest to podręcznik, którego opracowanie kończy się w tej chwili. Realizowany on jest siłami wszystkich komórek naukowo-dydaktycznych Akademii przy współudziale oficerów z Instytucji Centralnych i dowództw okręgów wojskowych /zwłaszcza SOW/.

7/ W Instytucie Dowodzenia podjęto prace nad trzema systemami, a mianowicie nad polowym zautomatyzowanym systemem dowodzenia związku taktycznego, nad ćwiczebnym polowym systemem przetwarzania informacji dla potrzeb szczebla operacyjnego oraz nad informatycznym systemem ASG.

Prace nad pierwszym z wymienionych systemów koncentrują się na dwóch jego podstawowych elementach: podsystemie dowodzenia ogólnowojskowego i podsystemie dowodzenia tyłami. Podsystemy te, traktowane jako eksperymentalno-użytkowe zamierza się oprzeć na komputerach typu RODAN.

Prace nad ćwiczebnym: polowym systemem przetwarzania informacji dla potrzeb szczebla operacyjnego prowadzone są wysiłkiem komórek informatyki wszystkich okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych; w pracach tych Instytut partycypuje jako organizator, konsultant, opiekun oraz wykonawca rozwiązań pilotowych.

Jeżeli chodzi o prace nad informatycznym systemem ASG, to Instytut prowadzi dokładne analizy funkcjonowania naszej uczelni z myślą o zastosowaniu metod i środków informatyki. Prace te zostały w znacznym stopniu wykonane. W Instytucie prowadzono też prace nad wykonaniem niektórych programów użytkowych, takich jak program oceny kandydatów na studia, czy też oceny wyników testowania. Aktualnie w Instytucie kończy się prace nad algorytmizacją planowania pracy naukowej. W najbliższym czasie przystąpi się do intensywnych prac nad ewidencją kadry naukowo-badawczej i ewidencją słuchaczy.

Instytut prowadzi również prace naukowo-badawcze i projektowo-wdrożeniowe nad zastosowaniem środków organizacyjno-technicznych w pracy sztabów.

W pracy naukowo-badawczej przodują w Akademii: Instytut Dowodzenia, Oddział WL i CPK oraz katedry: Strategii, Sztuki Operacyjnej, Służby Sztabów i Informatyki, Wojsk Rakietowych i Artylerii.

Na tle tego na ogół pozytywnego, zmieniającego się na korzyść w **porównaniu** z przeszłością obrazu działalności naukowo-badawczej, tym bardziej ostro rysują się wciąż jeszcze niestety nie sporadyczne zjawiska ujemne.

Wprawdzie zjawiska te nie występują z takim natężeniem i w takiej liczbie jak dawniej, to jednak trzeba stwierdzić, że zasadniczy jakościowy przełom na lepsze w działalności naukowo-badawczej jeszcze nie nastąpił. Szczególnie niepokoi utrzymująca się, **z małymi** wyjątkami, nie najbardziej korzystna atmosfera dla tej pracy. W praktyce praca naukowa nadal nie ma jeszcze odpowiednio wysokiej faktycznej rangi i czasem traktowana jest marginesowo.

Na działalność naukową poświęcamy jak dotąd zbyt małą ilość ogólnego czasu pracy, a przy tym nadal wykorzystujemy ten szczególnie cenny czas bardzo **nieefektywnie**. Poza tym praca naukowo-badawcza nie stała się powszechna /nie wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni się nią zajmują/. Na ten stan rzeczy należałoby **zwrócić uwagę** wszystkich POP w przyszłym planie pięcioletnim.

Bardzo ważnym czynnikiem, determinującym nie tylko wysoki poziom procesu dydaktycznego każdej uczelni wyższej ale i efektywność jej prac **naukowo-badawczych**, jest właściwe kształcenie i doskonalenie kwalifikacji naukowych kadry. Zdaniem Komitetu zagadnieniu temu przypisuje się u nas ostatnio dostatecznie duże znaczenie. Świadczą o tym następujące dane:

Wyszczególnienie	1974 rok		1975 rok	
	Oficerowie :			
	z ASG	z innych jedn.	z ASG	z innych jedn.
Ukończono przewodów habilitacyjnych	1	-	-	2
Ukończono przewodów doktorskich	4	3	11	1
Otwarto przewodów doktorskich	11	8	19	17

W Akademii doktoryzuje się obecnie ogółem 102 oficerów, z tego 57 w trybie zaocznym oraz 45 na studiach doktoranckich.

Dodatkowo podkreślić należy, że prace doktorskie i habilitacyjne stają się w coraz większym zakresie integralną częścią planu działalności naukowej katedr i całej uczelni, co wywrze decydujący wpływ na wzrost wartościowych dysertacji z dziedziny sztuki wojennej.

Z uwagi na to, że proces odchodzenia z Akademii oficerów ze stopniem naukowym doktora jest bardzo intensywny, a pierwsze promocje doktorskie na studiach doktoranckich przewiduje się na rok 1977 i lata następne, należy jako jedno z bardzo ważnych zadań wszystkich katedr i organizacji partyjnych zainteresowanych komórek ASG. traktować stworzenie możliwie najbardziej sprzyjających warunków oficerom zdobywającym stopnie naukowe systemem zaocznym. W tym zakresie zdaniem Komitetu należy znacznie szerzej rozwinąć zapoczątkowane już stosowanie zachęt i bodźców w postaci udzielania stypendiów, urlopów naukowych itp. oficerom zaawansowanym w pisaniu prac doktorskich.

Pewne niedociągnięcie na tle na ogół dobrej sytuacji w zakresie doktoryzacji stanowi słaby proces habilitacji, który nadal utrzymuje się prawie na poziomie zerowym. Brak habilitacji w konsekwencji utrudni powoływanie nowych docentów i mianowanie profesorów. Ograniczone zatem w konsekwencji zostaną możliwości kształcenia kadry naukowej i rozwijania działalności naukowej w uczelni już w najbliższych latach.

Komitet liczy, że problem habilitacji zostanie w następnej pięciolatce potraktowany z pełną uwagą tak przez organizacje partyjne, jak i przez kierowniczą kadrę katedr i ASG. Szczególnie liczymy na tych Towarzyszy, którzy są już poważnie zaawansowani w opracowaniu dysertacji habilitacyjnych.

Reasumując należy stwierdzić, że chcąc jak najlepiej realizować wytyczne na VII Zjazd Partii w zakresie działalności naukowej i kształcenia kadr naukowych ASG, mimo pewnych niewątpliwych osiągnięć, mamy jeszcze wiele do zrobienia.

Do najważniejszych zadań organizacji partyjnych i towarzyszy kierujących komórkami dydaktyczno-naukowymi ASG WP w dziedzinie naukowo-badawczej Komitet zalicza:

- zapewnienie zakończenia w nakazanym terminie i wykonania na wysokim poziomie merytorycznym prac naukowo-badawczych przewidzianych na 1975 rok;

- zapewnienie jak najszybszego zakończenia procesu planowania pracy naukowo-badawczej na przyszłą 5-latkę;

- zapewnienie powszechności pracy naukowo-badawczej w przyszłej 5-latce oraz dbałość o właściwą organizację i terminowe przedstawienie wyników tych prac;

- szczególną dbałość o właściwą realizację planów w zakresie doktoryzacji i habilitacji pracowników naukowo-badawczych podnoszących swe kwalifikacje w naszej Uczelni.

R E F E R A T

sprawozdawczy Zarządu Akademickiego SZMW ASG WP

za okres od 4.10.1974 r. do 8.10.1975 r.

Szanowni Goście!

Koledzy!

Towarzysze!

Dzisiejsze obrady naszej konferencji przebiegają w okresie zintensyfikowanej pracy ideowo-wychowawczej i szkoleniowej związanej z przygotowaniem do VII Zjazdu naszej Partii. Nasza organizacja podsumowująca okres całorocznej działalności czynnie włączyła się do dyskusji nad Wytocznymi na VII Zjazd.

Jest to więc czynne włączenie się do podsumowania dorobku naszego państwa w okresie po VI Zjeździe Partii, a zarazem okazja do zbilansowania dorobku organizacji w naszej uczelni.

VI Zjazd wszedł do historii naszej partii i naszego narodu jako wydarzenie o nieprzemijającym znaczeniu dla losów Polski. Osiągnięte rezultaty w realizacji programu VI Zjazdu PZPR są niezwykle korzystne dla całego kraju i każdego obywatela. Zrobiliśmy milowy krok przybliżający nas do zbudowania rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, umocniła się gospodarcza i polityczna rola Polski wśród krajów wspólnoty socjalistycznej oraz innych krajów świata.

"Ostatnie pięciolecie - czytamy w Wytocznym KC na VII Zjazd PZPR - godnie uwieńczyło 30-lecie Polski Ludowej. Rozwój społeczno-gospodarczy nabrał rozmachu. Podjęto zadania na miarę pokolenia. Dokonania tego 5-lecia - zarówno te, które wyraziły się w materialnym kształcie naszych zasobów majątku

narodowego - jak przede wszystkim te, które utrwaliły się w świadomości społecznej w postaci nowych idei, doświadczeń, umiejętności i wiedzy - stanowią dobrą podstawę dla dalszej pracy narodu.

W tym dorobku znajduje się częśćka i naszej pracy, którą realizowaliśmy na miarę naszych możliwości. W okresie ostatniego roku zrobiliśmy wiele. Przyjęty na poprzedniej konferencji sprawozdawczo-wyborczej program działania przewidywał 4 podstawowe dziedziny naszej działalności:

- ideowo-wychowawczą;
- kulturalno-oświatową;
- sportowo-turystyczną;
- organizacyjną.

Praca ideowo-wychowawcza stanowiła centrum zainteresowania Zarządu Akademickiego SZMW. Pracę ideowo-wychowawczą wiązaliśmy ściśle z 30 rocznicą Zwycięstwa nad faszyzmem, 25 rocznicą podpisania układu Polska-NRD i innymi rocznicami związanymi z dorobkiem Polski Ludowej, z dziejami ruchu robotniczego i walki o postęp społeczny.

Plan ZA w dziedzinie pracy ideologicznej obejmował ocenę postaw członków SZMW, uwzględnianie problematyki ideologicznej na zebraniach, zacieśnianie kontaktów z POP, podkreślanie w pracy organizacyjnej doniosłych wydarzeń i rocznic państwowych. Aby zapoznać żołnierzy z tradycjami walk narodu polskiego z hitlerowskim najeźdźcą zorganizowano spotkania z weteranami walk frontowych i partyzanckich oraz wycieczki do Muzeum Wojska Polskiego.

W Klubie "BUSOLA" organizowaliśmy wiele naszych imprez politycznych i kulturalnych.

Wymienię tylko kilka z nich:

- spotkanie z płk. Mieczysławem MANEJKOWSKIM - żołnierzem Armii Czerwonej;
- wieczornice organizowane wspólnie z ZMS i harcerzami z Wołomina, przy organizacji których szczególnie wyróżnił się kol. Mirosław ISKRA z K.Ł.;
- "Godło, barwy narodowe i hymn PRL".
- Kraje Układu Warszawskiego i wiele innych.

Przy organizacji tych imprez aktywnie pomagała nam kierowniczka klubu kol. ŚLIWOWSKA, za co serdecznie dziękujemy.

Bardzo dobrze rozwijała się działalność lektoratu młodzieżowego, w ramach którego poruszano szereg problemów politycznych i światopoglądowych. Szczególne uznanie za pracę w tej dziedzinie należy się kol.por. PANECKIEMU. Bazując na doświadczeniach dotychczasowej działalności lektorskiej w świetle nowych zadań, jakie stoją przed nami w dziedzinie kształtowania światopoglądu socjalistycznego wśród naszych członków, konieczne jest rozszerzenie działalności lektorskiej.

W okresie przygotowań do VII Zjazdu Partii i w okresie pozjazdowym musimy położyć zwiększony nacisk na doprowadzenie do świadomości naszych członków wagi zadań, jakie przed młodzieżą stawia partia. Poprzez działalność lektorską powinniśmy kształtować świadomość każdego z nas w ten sposób, by mieć pełne zrozumienie zadań, jakie stoją przed młodzieżą w dziele budowy socjalizmu. Nie może też ująć naszej uwadze działalność światopoglądowa, musimy pamiętać o tym, że tylko poprzez wszczepianie światopoglądu socjalistycznego ukształtujemy nas samych tak, aby móc aktywnie współdziałać w budowaniu

rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego.

Kształtowaniu postaw moralnych i patriotycznych służyły wielokrotnie organizowane wycieczki do Muzeum WP, Muzeum Narodowego, Muzeum Lenina.

W okresie sprawozdawczym zorganizowano dwie kilkudniowe imprezy polityczne. Pierwszą z nich była podróż historyczna Wał Pomorski - Kołobrzeg w kwietniu br. Druga w maju br. była zorganizowana wspólnie z Zarządem PTTK ASG. Był to rajd turystyczny szlakami walk o wyzwolenie narodowe i społeczne. Członkowie naszej organizacji obsadzali jedną z tras tego rajdu. Serdeczne podziękowanie za zaangażowanie w organizację trasy należą się kol. por. BUCZKOWSKIEMU.

W rocznicę śmierci patrona akademii gen. Świerczewskiego członkowie naszej organizacji uczestniczyli w corocznym "Biegu Walterowskim". Po raz drugi zwyciężyła drużyna kompanii łączności.

W dniu pierwszomajowej manifestacji, duża grupa naszych kolegów brała udział w pochodzie na terenie Warszawy, maszerując w kolumnie warszawskiej młodzieży oraz w pochodzie w Pruszkowie defilując z ZMS-owcami z PZPS. Wyraźnym miernikiem naszego zaangażowania była odpowiedź na apel 3 Berlińskiego Pułku Zmechanizowanego. Podjęliśmy szereg cennych zobowiązań z dziedziny wyszkolenia, współzawodnictwa, honorowego krwiodawstwa i prac społecznych. Zobowiązania te zrealizowaliśmy do tej pory w 75%.

W okresie całej kadencji podjęto 47 zobowiązań zespołowych, w których brało udział ponad 200 członków naszej organizacji i 114 zobowiązań indywidualnych. W ostatnim okresie w związku ze zbliżającym się VII Zjazdem Partii w kompanii samochodowej i kompanii łączności, podjęto nowe cenne zobowiązania.

SZMW pracuje pod ideowym i politycznym kierownictwem PZPR. Współpraca ZA z POP pododdziałów miała charakter roboczy, polegała na stałym kontakcie z sekretarzem i członkami komitetu. Tam, gdzie grupa partyjna mocno zaangażowała się w pracę z organizacją młodzieżową, nadając jej należną rangę, znalazło to swoje piękne odbicie w osiągnięciach, jak np. w kompanii łączności, za co szczególne wyrazy uznania należą się kierownikowi koła tow.sierż. BEDNARCZYKOWI i przewodniczącemu koła kol. SZKUTNIKOWI. Fakt ten najlepiej świadczy o konieczności ścisłej współpracy, a osiągnięte przez to wyniki w dyscyplinie i wyszkoleniu sprawiają, że i pozostałe koła SZMW i grupy partyjne powinny poświęcać tej sprawie jeszcze więcej uwagi niż dotychczas. Przewodniczący ZA był w ciągłym kontakcie z sekretarzem KP akademii, a o wadze, jaką organizacja partyjna w naszej uczelni przywiązuje do pracy z młodzieżą, świadczy fakt, iż przewodniczący ZA został zaproszony na Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą KP ASG, gdzie przedstawił problemy pracy naszej organizacji.

Do PZPR w omawianym okresie organizacja nasza rekomendowała 20 kolegów. W tej dziedzinie musimy zwiększyć nasze wysiłki, by móc przekazywać w szeregi partii jak najwięcej naszych najlepszych aktywistów.

Członkowie naszej organizacji brali wielokrotnie udział w pracach społecznych. Pracowaliśmy i na terenie akademii, i na terenie Warszawy. Koledzy z kompanii ochrony i obsługi pracowali przy ekshumacji cmentarza na naszym terenie. Wartość tych prac wynosi ponad 300 tys. zł. Kilkakrotnie pracowaliśmy w Ośrodku Wypoczynkowym w Zegrzu, trzy razy na Trasie Sobieskiego. Członkowie organizacji z kompanii samochodowej sprawujący patronat nad sanatorium w Zagórzcu, kilkakrotnie reperowali

wózki inwalidzkie i wykonywali cały szereg prac remontowo-porządkowych. Bardzo dużo pracy włożyło koło z KŁ w wybudowanie nowej świetlicy i wykonanie wystroju propagandowego w kompanii. Szczególnie przy tym wyróżnili się kol.kol. GRUCA, DĄBROWSKI i WIDERA.

Wysiłkiem kolegów z KS w trakcie budowy znajduje się świetlica kompanii. Podobną akcję podjęto w kompanii ochrony. Ogółem członkowie naszej organizacji przepracowali społecznie do tej pory ponad 20 tys. rob.-godzin.

W minionej kadencji piękne wyniki osiągnęliśmy też w dziedzinie honorowego krwiodawstwa. Dotychczas oddano 72 400 ml krwi. Przoduje w tym względzie kompania ochrony i obsługi. Przodujący honorowi krwiodawcy na bieżąco są wyróżniani cennymi upominkami.

Zasady Działania SZMW mówią o obowiązku przodowania w wyszkoleniu i dyscyplinie spoczywającym na każdym członku organizacji. Stąd też sprawa dyscypliny i współzawodnictwa znajdowała się stale w centrum naszej uwagi. Problemy poprawy dyscypliny oraz utrzymanie jej wysokiego poziomu było omawiane zarówno na Zarządzie Akademickim, jak i w czasie zebrań żołnierskich oraz posiedzeniach Zarządów Kół.

Efekty tej działalności - to 5 drużyn służby socjalistycznej, ponad 20 wzorowych żołnierzy.

Prowadzono indywidualne rozmowy z żołnierzami, których postawa budziła zastrzeżenia, na zebraniach rozpatrywano dramatyczne wykroczenia, nie obyło się też bez kar organizacyjnych. Rozpatrzono sprawy 20 członków organizacji. 2 kolegom udzielono poręczenia organizacyjnego, 2 przydzielono kuratora, 7 członków usunięto z naszej organizacji, a w okresie całego okresu sprawozdawczego ukarano ponad 50 członków SZMW. Jest to poważna

ilość wykroczeń. Aby ją zmniejszyć i poprawić stan dyscypliny zaktywizowaliśmy działalność sądów koleżeńskich. Rozpatrzono kilkanaście wypadków wykroczeń. Na podkreślenie zasługuje fakt, że sądy koleżeńskie nie ograniczały się tylko do rozpraw, a prowadziły działalność profilaktyczną, rozmawiając z żołnierzami, o których wiadano, że mają skłonności do popełniania wykroczeń. Staramy się poprzez to likwidować możliwości popełniania wykroczeń w zarodku. Ta forma oddziaływania zdaje doskonale egzamin i należy ją w dalszym ciągu kontynuować.

Obecna działalność mająca na celu poprawę dyscypliny to ścisłe współdziałanie kadry dowódczej, organizacji partyjnej, organizacji młodzieżowej i sądów koleżeńskich.

Organizacja nasza ma poważny wkład w rozwój współzawodnictwa i przodownictwa. Utrzymujemy tu ścisły kontakt z dowódcami kompanii. Co miesiąc odbywają się wybory tzw. "Żołnierza Miesiąca". Sylwetka takiego kolegi prezentowana jest w gazetce ściennej. Dotychczas był nim zawsze członek naszej organizacji.

Na wniosek zarządu kół wiele drużyn przystąpiło to rywalizacji o miano DSS. Efektem tego jest uzyskanie przez 10 drużyn miana DSS, a w trakcie zdobywania tego zaszczytnego tytułu jest 6 dalszych. W okresie sprawozdawczym 140 naszych członków zdobyło odznakę "Wzorowego Żołnierza", 55 klasę specjalisty, a 7 drugą specjalność wojskową. Członkowie naszej organizacji zdobyli ponad 500 wyróżnień. Wyniki, jakie dotychczas osiągnęliśmy, nie w pełni nas zadowolają.

W przyszłym okresie musimy większą uwagę zwrócić na pracę z posiadaczami odznak WZ i członkami DSS. Konieczne jest organizowanie wymiany doświadczeń - szersze włączanie posiadaczy odznak WZ i sznurów DSS w kształtowanie wysokiej dyscy-

pliny i rozwój przodownictwa. Służą temu także konkursy wiedzy technicznej organizowane w KS jak np. "Z kodeksem drogowym na ty". Wielokrotnie Zarząd Akademicki wyróżniał członków organizacji wyróżnieniami organizacyjnymi i dyplomami, Złotą Odznaką SZMW czy odznaką "Zasłużony działacz SZMW". Dokonamy tego również i na obecnej konferencji.

ORGANIZACJA CZASU WOLNEGO - DZIAŁALNOŚĆ KULTURALNO-OŚWIATOWA

I TURYSTYCZNA

W czasie wolnym od służby organizacja nasza przeprowadza wielokrotnie szereg różnorodnych imprez. Odbyło się kilkanaście wycieczek do Warszawy i okolic. Zwiedzaliśmy muzea i zabytki naszej stolicy, były to doskonałe lekcje historii i patriotyzmu. Zwiedzaliśmy również zakłady pracy w naszej dzielnicy, że przypomnę chociażby wycieczkę do ZWUT-u. Kilkakrotnie też zwiedzaliśmy Pruszkowskie Zakłady Porcelitu Stołowego. Organizowaliśmy zbiorowe wyjazdy na przedstawienia teatralne, braliśmy aktywny udział w imprezach kulturalnych organizowanych w klubie "BUSOLA" uczestnicząc w spotkaniach z ludźmi sztuki, kultury, działaczami politycznymi, podróżnikami i sportowcami. Poprawiła się też działalność kulturalna w kołach SZMW. Powstały nowe koła zainteresowań: muzyczne, fotograficzne i plastyczne. Nie możemy na tym jednak poprzestać. Konieczne jest zacieśnienie współpracy z klubem "BUSOLA" oraz ożywienie działalności rad kultury w kompaniach.

W okresie sprawozdawczym zorganizowaliśmy dwie olimpiady sportowe /zimową i letnią/, imprezy sportowe, które swym zasięgiem objęły wszystkich naszych członków oraz żołnierzy niezrzeszonych. W walce o piękny puchar przechodni komendanta ASG w olimpiadzie zimowej pierwsze miejsce zajęła kompania

łączości, a w olimpiadzie letniej - kompania ochrony. W miesiącu styczniu w rocznicę wyzwolenia Warszawy ZA zorganizował turniej piłki siatkowej, w którym startowały drużyny koła pododdziałów, ID, klubu "BUSOLA" oraz żołnierzy jednostki radzieckiej. W turnieju zwyciężyła drużyna kompanii ochrony, zdobywając po raz drugi puchar przechodni ZA.

Na podkreślenie zasługuje działalność koła sportowego KŁ, którego opiekunem jest sierż. GROMULSKI. Koło to zorganizowało wewnątrzkompanijną olimpiadę "Zima" i cały szereg turniejów i konkursów. Rozegrano wiele meczów pomiędzy kompaniami i z żołnierzami z jednostki radzieckiej. Rozwinęliśmy szeroką akcję zdobywania WOSF. Akcja ta w obecnym okresie ma się ku końcowi. Kilkakrotnie wysyłaliśmy naszych przedstawicieli na imprezy turystyczne. Członkowie naszej organizacji reprezentowali ASG na wszystkich ważniejszych imprezach turystycznych, np. Ogólnowojskowe Zawody na Orientację, Rajd Szkół i Uczelni Wojskowych. O tym, że reprezentowali dobrze, świadczą liczne dyplomy znajdujące się w Sali Tradycji. Inicjatorem większości imprez turystycznych był kol. Marczak.

Mimo że osiągnięcia w dziedzinie sportu i turystyki mamy znaczne, zachodzi konieczność jeszcze większej ich intensyfikacji. Sprawność fizyczna jest nieodłącznym elementem wyszkolenia bojowego, stąd też musimy na jej rozwój kłaść wzmożony nacisk.

WSPÓŁPRACA Z INNYMI ORGANIZACJAMI

Utrzymujemy szerokie kontakty z RD FSZMP. Jesteśmy współorganizatorami i uczestnikami szeregu imprez organizowanych na terenie dzielnic. Poprzez Federację współpracujemy z organizacjami ZMS w PZO i ZWUT. Stwarza nam to możliwość zwiedzania

zakładów pracy, zaznajamiania się z problemami młodych robotników. Są i wymienne efekty tej współpracy: ZMS-owcy z PZO w czynie społecznym wykonali dla nas dwa powiększalniki fotograficzne, szkoda tylko, że z winy naszego WAK-u, który do tej pory nie może nam przydzielić materiałów na remont pomieszczenia, nie możemy z nich korzystać. Współpracujemy również z ZMS w PZPS.

Codzienne kontakty utrzymujemy z organizacją komsomolską jednostki radzieckiej. Koledzy ci wielokrotnie brali udział w naszych imprezach sportowych i turystycznych. Kilku z nich na nasz wniosek zostało wyróżnionych odznakami organizacyjnymi. Sprawujemy patronat nad sanatorium w Zagórzcu i współpracujemy z tamtejszą organizacją ZMS. O czynach społecznych tam wykonywanych już wspomniałem, z okazji Dnia Dziecka organizowaliśmy tam manewry techniczno-obronne.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Organizacja nasza liczy na dzień dzisiejszy 249 członków na 329 żołnierzy, daje to 75% zorganizowania. W najbliższym czasie dość znaczna grupa kolegów pożegna się z nami i odejdzie do rezerwy. Rozbudowie uległo koło SZMW przy ID, które w chwili obecnej liczy 26 członków, wzmogła się też jego działalność i znaczenie na terenie Instytutu. Jednakże koledzy z ID muszą jeszcze popracować nad profilem działalności koła i szerzej włączyć się w nurt życia akademickiej organizacji.

W zakresie działalności instruktażowo-metodycznej z ZK, Zarząd Akademicki wypracował formę pracy polegającą na tym, że przewodniczący kół uczestniczą w posiedzeniach ZA. Na posiedzeniach ZA przekazywane są bieżące zadania do pracy i w ten sposób docieramy do każdego koła.

Sprawą nie do przyjęcia w ruchu młodzieżowym jest bierność jego członków, jeszcze gorzej jest, gdy dotyczy to członków zarządu. A takie przypadki zdarzały się. Musieliśmy wtedy dokonywać zmian w ZK i ZA.

Bierność, przeciętność, brak zaangażowania, to zjawiska, które powinny być obce każdemu członkowi organizacji. Oczywiście jeszcze tak nie jest. Musimy nadal kontynuować walkę z tymi objawami, szukać nowych metod aktywizacji, szukać drogi do zaktywizowania każdego członka; do zaszczepienia mu bakcyła społecznego działania, najlepszej szkoły wychowania obywatelskiego. Musimy zwiększyć wymagalność zarówno od szeregowych członków jak i od aktywu. Poszczególne koła w zasadzie w terminie dokonywały wpłat składek członkowskich oraz właściwie prowadziły dokumentację. Niedociągnięciem było niekonsekwentne przestrzeganie postanowień statutowych odnośnie obecności na zebraniach. Trzeba będzie na to zwrócić uwagę w przyszłej działalności. Musimy stwierdzić, że nie wszystkie koła pracowały w sposób zadowalający. Niedociągnięcia występowały w kołach w kompanii samochodowej, kompanii ochrony. Mamy nadzieję, że nowo wybrane zarządy będą starały się osiągnąć lepsze niż dotychczas efekty. Jest to konieczne, albowiem pierwsza linia naszej działalności przebiega właśnie w kołach. Na podstawie pracy kół ocenia się pracę organizacji, stąd też wynika konieczność dobrej organizacji pracy zarządu koła, organizacji opartej na kolektywnym kierowaniu, w którym każdy członek zarządu ma swój zakres działania i za niego odpowiada.

Akcja sprawozdawczo-wyborcza w naszej organizacji wg oceny ZA przebiegała sprawnie. Zebrania były dobrze przeprowadzone i przygotowane.

W bieżącej kadencji ZA pracował w następującym składzie:

1. kol.por. Karol Nowakowski - przewodniczący
2. kol.ppor. Tadeusz Panecki - zca przewodniczącego
3. " st.szer. Zbigniew Bartkowiak - zca przewod.
4. " szer. Jerzy Chmielak - sekretarz
5. " szer. Henryk Jamrozek - skarbnik
6. " st.szer. Zygmunt Nobis - członek
7. " szer. Dziura - "
8. " szer. Krzysztof Witaszek - "
9. " st.szer. Zbigniew Radkowski - "
10. " szer. Władysław Kowalczyk - "
11. por. Zbigniew Kumoś - zca członka

Całością pracy kierował przewodniczący ZA.

W referacie powyższym zawarliśmy tylko najważniejsze etapy naszej pracy. Mówiliśmy o osiągnięciach i niedociągnięciach. Zdajemy sobie sprawę, że nie wykorzystaliśmy wszystkich możliwości. Robiliśmy w swej pracy błędy i pomyłki.

Działalność nasza nie dałaby takich efektów, jakie osiągnęliśmy, gdyby nie pomoc towarzyszy z Komendy Akademii i Komitetu Partyjnego. Szczególne podziękowanie za opiekę i pomoc chcemy złożyć na ręce Zastępcy Komendanta Akademii ds. politycznych tow.płk.mgr. Jury, zcy Szefa Wydz. Polit. - tow. płk. Jarosińskiego, sekretarza KP - tow. płk. Bartuszka. Dziękujemy d-com kompanii - tow. Paraskiewiczowi, Lesieckiemu, Bancierzowi, kier. Klubu Oficerskiego - tow. ppłk. Jareckiemu, tow. Śliwowskiej, Komendantowi ID - tow. płk. Nowakowskiemu i jego zcy ds. polit. - tow. płk. Biedrzyckiemu jak i sekretarzowi POP ID - tow. ppłk. Kłakusowi.

Pragnę podziękować wszystkim kolegom, którzy poświęcili swój czas i energię dla dobra organizacji. Jednocześnie życzę

wszystkim kolegom, aby w przyszłej kadencji mogli poszczycić się jeszcze większym sukcesem.

TOWARZYSZE!

Wytyczne KC naszej partii przedłożone do dyskusji przed VII Zjazdem nakładają na młode pokolenie nowe, ambitne zadania. W ich realizacji nie może zabraknąć naszej organizacji, jak też każdego, indywidualnego członka SZMW.

Partia liczy na to, że młodzież zorganizowana w socjalistycznych związkach przodować będzie w realizacji zadań najważniejszych i najtrudniejszych, decydujących o przyszłości. "Wytyczne" stawiają przed nami zadania w dziedzinie kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich, mobilizują nas do walki o wykorzenienie szkodliwych postaw społecznych, znieczulicy na sprawy ludzkie, nieuczciwości, marnotrawstwa i złej woli.

Ważnym zadaniem czekającym nas w najbliższym okresie będzie rozwijanie inicjatyw i poszukiwanie rezerw w naszej służbie i pracy społecznej.

Zamierzamy w okresie najbliższego roku:

- rozwijać działalność w kierunku dalszego kształtowania światopoglądu i moralności socjalistycznej;
- rozwijać jeszcze bardziej współzawodnictwo i przodownictwo;
- podnieść dyscyplinę;
- w szerszym niż dotąd zakresie udostępnić naszym członkom dorobek socjalistycznej kultury;
- wydać walkę przeciętności i obojętności;
- objąć swoim działaniem tych wszystkich, którzy dotychczas pozostają poza organizacją;
- wypracować nowe formy działalności szczególnie w odniesieniu do koła przy ID;

- zwracać szczególną uwagę na wszelkie nieprawidłowości w stosunkach międzyludzkich.

Realizacja tych planów powinna przynieść wiele osiągnięć. Wszystko zależy od rzetelnego wykonywania codziennych zadań. Niech nie zabraknie nam inicjatywy, pomysłowości i śmiałości poszukiwań. Niechaj cechują one każde ogniwo naszej organizacji.

SKŁAD ZARZĄDU AKADEMICKIEGO SZMW WYBRANEGO NA KONFERENCJI

SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ W DN. 8.10.1975 r.

1. por.mgr inż. Andrzej STACHYRA - przewodniczący
2. kpr. Leszek ARCEUSZ - I zca ds. organizacyjnych
3. kpr. Ignacy PODPŁOŃSKI - II zca ds. dyscypliny
4. st.szer. Zygmunt NOBIS - sekretarz
5. szer. Sławomir WIDERA - skarbnik

CZŁONKOWIE:

1. por.mgr Karol NOWAKOWSKI - ds. kontaktu z organ.młodzież.
2. por.mgr Zbigniew KUMOŚ - ds. ideologii i szkolenia
3. por.mgr inż.Andrzej ROGOWSKI - ds. naukowych
4. ppor.mgr Tadeusz PANECKI - ds. propagandy i lektorów młodzieżowych
5. st.szer. Tadeusz FRASUŃSKI - ds. kultury
6. szer. Tadeusz RYSZKOWSKI - ds. turystyki
7. szer. Krzysztof PYZA - ds. socjalno-bytowych
8. szer. Wojciech BANASZKIEWICZ - ds. sportu
9. kpr. Mieczysław SZOŁAŃSKI - ds. sportu

WYSTĄPIENIE TOW. PŁK. K. NOŻKO NA KONFERENCJI PARTYJNEJ IC MON
W IMIENIU DELEGATÓW ASG WP

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Jako delegat Akademii Sztabu Generalnego WP, pragnę zameldować, że żołnierze i pracownicy cywilni naszej uczelni, podobnie jak całe społeczeństwo, licznymi osiągnięciami w działalności partyjno-politycznej, pracy i służbie oraz podjętymi wymiernymi zobowiązaniami dają realny dowód:

- głębokiego zrozumienia, przyswojenia i przekuwania w czyn wytycznych KC PZPR na VII Zjazd;
- pełnego, ideowo-politycznego zaangażowania członków partii i bezpartyjnych.

Wytyczne KC Partii wzbudziły wśród naszej społeczności akademickiej żywe zainteresowanie, wyzwoliły twórcze inicjatywy, przyczyniając się do krytycznej oceny dotychczasowej działalności i wysuwania konstruktywnych wniosków, propozycji i postulatów dotyczących poprawy oraz doskonalenia życia i pracy w akademii; przyczyniły się do wzrostu dyscypliny, aktywności i świadomości ideowo-politycznej. Z całą odpowiedzialnością możemy zameldować na dzisiejszej konferencji, że dorobek i uzyskane liczące się wyniki w naszej pracy i służbie w okresie poprzedzającym VII Zjazd zostaną utrwalone i będą systematycznie wzbogacane o treści Uchwały Zjazdu.

W działalności ASG dominują dwa kierunki: dydaktyczno-wychowawczy i naukowo-badawczy. Przedstawię tylko niektóre zagadnienia pierwszego kierunku, w aspekcie jak go realizujemy oraz kształt i charakter działalności dydaktyczno-wychowawczej, którą zamierzamy podjąć w latach 1976-1980. Ściśle łączące

się w naszej uczelni z procesem dydaktycznym problemy pracy naukowo-badawczej ze względu na ich wagę przedstawione zostaną w odrębnym wystąpieniu lub złożone do protokołu konferencji.

O skuteczności naszej działalności dydaktyczno-wychowawczej świadczą uzyskiwane coraz lepsze wyniki i rezultaty wykonania zadań partyjnych i służbowych stawianych przed akademią. Na przykład zadanie postawione przez ministra obrony narodowej "...każdy oficer wykształconym marksistą", przybiera w naszej uczelni realny kształt, wyrażający się m.in. w następujących przedsięwzięciach:

- po raz pierwszy wprowadzono w akademii egzamin państwowy z naukowego komunizmu, na którym słuchacze trzecich kursów uzyskali średnią ocenę 4,60 na 195 zdających;
- zintensyfikowano szkolenie partyjne, którym objęto całą kadrę niezależnie od wykształcenia i zajmowanej funkcji służbowej; rozwija się dynamicznie szkolenie WUML;
- podczas konferencji ideowo-teoretycznych wysuwane są coraz bardziej konstruktywne wnioski i propozycje w zakresie doskonalenia sylwetki pracownika naukowo-dydaktycznego, pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, aktywności społeczno-politycznej i świadomości o ciągle umacnianie naszej obronności w zmienionych warunkach sytuacji politycznej;
- pomyślnie realizowany jest opracowany i wszechstronnie przedyskutowany program kształtowania szeroko pojętej kultury kadry, słuchaczy, rodzin wojskowych i pracowników cywilnych;
- coraz bardziej rozwija się współpraca z zakładami pracy, uczelniami cywilnymi, organizacjami społecznymi, młodzieżą

szkolną, władzami partyjnymi i administracji państwowej zarówno w obrębie Warszawy, jak i w terenie, na którym prowadzimy ćwiczenia.

Ponadto uzyskaliśmy wyraźny postęp w umiejętnym łączeniu procesu kształcenia i wychowania z pracą naukowo-badawczą, z głęboko patriotycznym, internacjonalistycznym i ideowo-politycznym zaangażowaniem.

Wypracowaliśmy właściwą metodologię i uzyskaliśmy tą drogą dobre wyniki w zakresie głębokiej znajomości przez kadre i słuchaczy zadań wynikających z dyrektyw i rozkazów ministra obrony narodowej oraz zadań formułowanych podczas odpraw, narad i podsumowywania ćwiczeń. Zadania te przetwarzane są na problemy i rozwiązania taktyczno-operacyjne w materiałach szkoleniowych, ćwiczeniach i pracach naukowo-badawczych.

Dla ilustracji można w tym miejscu przytoczyć na przykład opinię Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, która w swoim protokóle m.in. stwierdza: "Na uwagę zasługuje dobra znajomość przez słuchaczy problematyki zawartej w aktualnej dyrektywie ministra obrony narodowej oraz wytycznych do szkolenia wojsk, w tym głównie umiejętność dokonywania wszechstronnej oceny nieprzyjaciela, realnych kalkulacji czasowo-przestrzennych, właściwej oceny wykorzystania warunków terenowych... słuchacze w swoich rozwiązaniach potrafili także nadać odpowiednią rangę walce radioelektronicznej... Na podkreślenie zasługuje opracowanie przez słuchaczy trzech oryginalnych prac zespołowych oraz wysokie oceny, jakie otrzymali w wyniku obrony" - dodajmy, że tematyka tych prac również wynikała z dyrektywy ministra obrony narodowej. W ostatnim okresie, zgodnie z decyzją komendanta naszej uczelni, odnotowujemy wiele cennych inicjatyw w ściślejszym zespoleniu /powiązaniu/ procesu dydaktycznego z procesem

szkolenia, pracą i życiem sztabów i wojsk.

Na przykład tylko w br:

- odbyły się owocne spotkania komendy i kadry ASG z dowództwem OW przede wszystkim SOW i POW. Dorobek, uzyskane wnioski i doświadczenia w 1975 r. w tych okręgach zostały przekazane kadrze i słuchaczom;
- oficerowie kadry wygłosili w sztabach i wojskach 62 wykłady;
- w Inspekcji Sił Zbrojnych uczestniczyło 48 oficerów kadry;
- w ćwiczeniach z wojskami wzięło udział 119 oficerów kadry i 293 słuchaczy;
- dla potrzeb wojsk przekazano 372 tematy materiałów szkoleniowych i opracowano 51 prac dyplomowych;

Do wydajnej współpracy z wojskami i WSO przyczynia się intensyfikacja procesu doktoryzacji. Jeżeli na przykład w końcu 1970 r. o stopień naukowy w ASG ubiegało się 74 oficerów, z tego tylko 1 z WSO i 27 z wojsk, to na dzień dzisiejszy ubiega się 209 oficerów, w tej liczbie 50 z WSO i 68 z wojsk.

W bieżącym roku w dalszym ciągu doskonalimy według naszych ocen bardziej owocne formy szkolenia podczas wyjazdów na ćwiczenia w teren. Obok przerabiania problemów taktyczno-operacyjnych słuchacze bezpośrednio w terenie uczą się geografii wojennej, historii sztuki wojennej, poznają obiekty gospodarcze i zabytki kulturalne, spotykają się z sekretarzami KW i KP PZPR, młodzieżą szkolną, kombatantami, robotnikami zakładów pracy i PGR-ów oraz żołnierzami niektórych jednostek. Zapoznujemy również słuchaczy w tym czasie z bazą szkoleniową produkujących jednostek, sprzętem bojowym oraz jego eksploatacją.

Towarzysze z naszej uczelni wykazali wiele inicjatyw w doskonaleniu indywidualizacji nauczania: coraz skuteczniej

pracują koła naukowe /m.in. w br. na ogólnopolskim sympozjum studenckich kół naukowych w Katowicach słuchacze naszej uczelni uzyskali II nagrodę/. Wymienione tylko niektóre, aktualne usprawnienia i uzyskane efekty w naszej pracy świadczą o tym, iż posiadamy trwały fundament do budowania nowego kształtu naszej uczelni zgodnie z zadaniami postawionymi przez ministra obrony narodowej i wymaganiami Szefa Sztabu Generalnego. Dlatego też w dziedzinie kształcenia i wychowania oficerów sprecyzowaliśmy ambitne zadania - uzyskania optymalnej sprawności nauczania i dalszego doskonalenia kadr dowódczych i sztabowych szczebla taktycznego i operacyjnego dla sił zbrojnych oraz permanentnego doskonalenia procesu szkoleniowego na kursach poddyplomowych.

Zamierzamy, aby absolwenta ASG WP lat 1976-80 cechowały w jednakowej mierze: wzorowa dyscyplina wojskowa i społeczna, żarliwość ideowa komunisty, wysokie umiejętności zawodowe, zwłaszcza kierowniczo-organizatorskie oraz rozległa i gruntowna wiedza taktyczno-operacyjna i specjalistyczna połączone z umiejętnościami dalszego jej samodzielnego wzbogacania i spożytkowania. Będziemy usilnie dążyć, aby nasz absolwent, wykonując powierzone mu zadania był nie tylko gruntownie przygotowanym fachowcem, ale w równej mierze światłym, wszechstronnie wykształconym i w pełni zaangażowanym obywatelem, aktywnie uczestniczącym w życiu społeczno-kulturalnym, mającym własny pogląd i umiejącym kształtować otaczające go zjawiska. Stąd nie zaniehbując w niczym, a intensywnie rozwijając jego wiadomości i praktyczne umiejętności w dziedzinie taktyczno-operacyjnej będziemy tworzyć taki reżim studiów, który ukształtuje sylwetkę naszego absolwenta jako wyróżniającego się poziomem wykształcenia i wychowania w środowisku, w którym pracuje i żyje.

Wykorzystując w tym celu zdobyte doświadczenia i kierując się zadaniami, które postawił minister obrony narodowej oraz wytycznymi szefa Sztabu Generalnego poważnie zaawansowane są w naszej uczelni prace nad opracowaniem nowych założeń koncepcyjnych i programowych studiów /w systemie zintegrowanym/ dla absolwentów, którzy ukończyli 4-letnie studia w WSO.

Podczas narady aktywu partyjnego i w czasie obrad przedjazdowej Konferencji Partyjnej Komendant Akademii Sztabu Generalnego WP tów.gen. Chocha w swoim wystąpieniu zapoczątkował powszechną dyskusję nad przyszłym kształtem merytorycznym i metodologicznym kształcenia w naszej uczelni, w którym w pełni zostaną uwzględnione treści i kierunki Wytycznych oraz uchwał, które podjęte zostaną na VII Zjeździe PZPR.

Probierzem wykonania ambitnych zamierzeń w procesie kształcenia są uzyskiwane efekty szkoleniowe, w wyniku których zdecydowana większość absolwentów ASG wysoko jest oceniana nawet wówczas, gdy bezpośrednio po zakończeniu uczelni kierowani są do pracy na odpowiedzialne stanowiska w pułkach, dywizjach, a nawet w Sztabie Generalnym i sztabach OW. Coraz liczniejsi dowódcy pułków - to wczorajsi słuchacze akademii. Również kadra naszej uczelni coraz lepiej jest przygotowana do wykonania swoich zadań, chociaż na tym odcinku występują obecnie istotne trudności, wynikające przede wszystkim z odchodzenia z akademii wartościowej kadry /ze względu na wiek i stan zdrowia/ oraz trudności w rekrutacji i pozyskiwaniu nowych pracowników naukowo-dydaktycznych.

Szanowni Towarzysze! Kończąc pragnę wyrazić przekonanie, że rezultaty dyskusji przedzjazdowej, wykazane inicjatywy i zaangażowanie, podejmowane konkretne zobowiązania i przekształcanie Wytycznych KC w ogólnoakademickie przedsięwzięcia oraz zadania dla poszczególnych komórek organizacyjnych - stanowią o tym, że ASG WP jest właściwie przygotowana do powitania VII Zjazdu i aktywnego, w pełni zaangażowanego podjęcia realizacji jego uchwał.

MATERIAŁ ZŁOŻONY DO PROTOKOŁU KONFERENCJI PARTYJNEJ IC MON
W IMIENIU DELEGATÓW ASG WP

Akademia Sztabu Generalnego w ciągu mijającego pięcioletnia 1971-1975 wytrwale i konsekwentnie dążyła do tego, aby znacznie rozwinąć i podnieść na wyższy jakościowo poziom, odpowiadający wielokrotnionym potrzebom sił zbrojnych i własnym, swoją działalność naukowo-badawczą, drugą - obok dydaktyczno-wychowawczej - podstawową dziedzinę działalności uczelni.

Możemy dziś stwierdzić, że chociaż uzyskane wyniki nie w pełni nas zadowalają, chociaż niektóre ważne sprawy nadal wymagają bardziej efektywnych rozwiązań, to jednak w sumie osiągnęliśmy w działalności naukowej widoczny postęp, przejawiający się we wzroście ciężaru gatunkowego podejmowanych do rozwiązania problemów, w coraz lepszych wynikach badań, a także w rosnącym stopniu użyteczności i przydatności tych wyników zarówno dla wojsk, jak i procesu nauczania w akademii.

Oceniamy, że dzięki uzyskanym rezultatom Akademia Sztabu Generalnego WP lepiej niż przed pięcioma laty spełnia rolę, o której mówił minister obrony narodowej, gen. armii W. Jaruzelski, na uroczystościach XXV-lecia ASG, rolę ośrodka nowoczesnej wiedzy wojskowej i że szerzej promieniuje na całe siły zbrojne, że bardziej dobitnie zaznacza - jako najwyższa szkoła dowódczo-sztabowa w Siłach Zbrojnych PRL - swoją wiodącą w tym zakresie rolę w systemie wyższego szkolnictwa wojskowego.

Kierując się uchwałami VI Zjazdu naszej partii i jej plenarnych posiedzeń, uchwałami II Kongresu Nauki Polskiej oraz dyrektywnymi ustaleniami i zaleceniami ministra obrony narodowej, w dynamizowaniu i jakościowym doskonaleniu działalności naukowo-badawczej zwróciliśmy m.in. szczególną

uwagę na społeczną przydatność prowadzonych przez nas badań naukowych, na zaspokajanie - odpowiednio do naszych możliwości - istotnych potrzeb rozwoju sił zbrojnych i obronności Polski Ludowej. Więż z praktyką, słuzenie praktyce i jej wzbogacanie - to jedna z naczelných zasad, na jakich oparliśmy działalność naukową akademii.

Towarzysze pozwolą, że w tym właśnie aspekcie postaram się krótko scharakteryzować tę działalność.

Założenie o maksymalnej użyteczności naszych badań naukowych, o ich więzi z praktyką znajduje należny wyraz w budowie i w strukturze planów badań naukowych Akademii Sztabu Generalnego. Ponad 50% zadań i prac badawczych wykonanych przez ASG w pięcioleciu 1971-1975 stanowią zadania i prace zlecone bądź to przez Sztab Generalny i IC MON, bądź też przez dowództwa okręgów wojskowych, rodzajów sił zbrojnych i szefostwa rodzajów wojsk. Z 32 prac, które już zakończyliśmy lub zakończymy w 1975r., aż 19 przypada na prace zlecone.

Prace wykonywane przez nas na bezpośrednie zapotrzebowanie sił zbrojnych obejmują szeroki i różnorodny krąg problemów, poczynając od ogólných i szczegółowych prognoz rozwoju obronności, sił zbrojnych czy poszczególných ich części i systemów uzbrojenia, poprzez studia teatrów działań wojenných i doświadczeń wojen lokalnych, badania problemów doskonalenia systemów dowodzenia w ujęciu tradycyjnym i informatycznym, kończąc na badaniach zmierzających do doskonalenia zasad użycia w walce i operacji poszczególných rodzajów wojsk i służb, a także ich związków i oddziałów.

Chciałbym podkreślić, że tzw. prace własne, tj. te, które podejmujemy z własnej inicjatywy i które zmierzają przede wszystkim do unowocześnienia i wzbogacenia treści procesu

kształcenia słuchaczy, mają również w zdecydowanej większości charakter użyteczny dla wojsk i są przez nie w niemalym stopniu wykorzystywane. Jedną z form tego wykorzystania stanowią "Zeszyty Naukowe ASG", które w liczbie kilkuset egzemplarzy systematycznie udostępniamy wojskom. Zaryzykuję stwierdzenie, że nie ma w zespole prac naukowych akademii takiej pracy, która nie służyłaby siłom zbrojnym. Nawet nasze tzw. badania podstawowe, takie np. jakie z powodzeniem prowadzimy w zakresie przedmiotu, systemu i klasyfikacji nauki wojennej, mają także niewątpliwie wyraźnie zaznaczający się walor dosyć szerokiej użyteczności.

Dla działalności naukowej akademii ostatnich lat charakterystyczne jest nie tylko to, że jest ona w rosnącym stopniu określana przez potrzeby wojsk, lecz również to, że niektóre zadania badawcze rozwiązujemy w ścisłej, bezpośredniej współpracy z wojskami, łącznie z udziałem ich przedstawicieli w zespołach badawczych.

W taki sposób prowadziliśmy bardzo rozległym frontem badania /które już kończymy/, nad opracowaniem przede wszystkim dwóch kompleksowych tematów: "Doskonalenie dowodzenia dywizją /pułkiem/ w polu" i "Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy". W kilkudziesięciu osobowych zespołach, jakie zostały do opracowania tych tematów powołane, niemały był udział oficerów z IC MON i wojsk. W pierwszym temacie wspólnie z dowództwem ŚOW i z udziałem jego jednostek przeprowadziliśmy ćwiczenie doświadczelne i konferencję naukową; w podsumowującym zaś badania symposium udział oficerów z wojsk - ze wszystkich OW, dowództwo rodzajów sił zbrojnych, szefostw rodzajów wojsk i służb oraz IC MON - był bardzo szeroki

i aktywny. Zresztą zasadę szerokiego udziału przedstawicieli z wojsk stosujemy we wszystkich naszych naukowych konferencjach, sesjach i sympozjach, których tylko w 1975 r. przeprowadziliśmy pięć na takie tematy, jak: Zastosowanie bojowe śmigłowców szturmowych; Wybrane zagadnienia forsowania i przeprawy wojsk; Kierunki doskonalenia dowodzenia dywizją w podstawowych rodzajach walki; Nauka wojenna jako podstawa kształtowania rozwoju i umacniania systemu obronnego państwa; Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy.

Co się tyczy drugiego kompleksowego tematu - "Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy" - to podkreślić wypada, że obok rozległych roboczych kontaktów z wojskami - w opracowaniu tematu brało udział 47 oficerów spoza ASG - nawiązaliśmy również ścisłe robocze kontakty z wybitnymi przedstawicielami nauki cywilnej.

Nasze organizacyjne doświadczenia współpracy z wojskami wykorzystaliśmy przy opracowaniu wielu tematów, szczególnie zaś: Metody modelowania obrony przeciwlotniczej wojsk operacyjnych; Praca dowództw i sztabów w zakresie obrony wojsk przed bronią masowego rażenia; Optymalne struktury wojsk raketowych i artylerii; Organizacja armii lotniczej działającej w składzie Frontu Nadmorskiego, a zwłaszcza tematu - "Użycie bojowe śmigłowców szturmowych". Za wykonanie tej ostatniej pracy zespół autorski uzyskał II tegoroczną nagrodę ministra obrony narodowej. W całym pięcioleciu akademia uzyskała 15 indywidualnych i zespołowych nagród i wyróżnień ministra przyznanych łącznie 45 jej oficerom. Nagrody te to na pewno jeden z ważnych mierników wartości rezultatów badań naukowych akademii.

O naszej więzi z praktyką w okresie pięciolecia 1971-1975 świadczyć może również liczba 12 ćwiczeń eksperymentalnych i doświadczalnych przeprowadzonych przez ASG wspólnie z wojskami oraz 76 ćwiczeń organizowanych przez wojska, w których uczestniczyli oficerowie ASG wykonując zadania badawcze.

Drugą dziedziną życia naukowego, w zakresie której nasza współpraca i więź z wojskami, a głównie pomoc dla wojsk, znacznie się rozwinęły, jest dziedzina kształcenia i doskonalenia naukowego kadry. Obecnie rozwijamy ten proces nie tylko z myślą o potrzebach własnych, które są niemałe i niełatwe do zaspokojenia, lecz także z uwzględnieniem potrzeb wojsk, w tym zwłaszcza wyższych szkół oficerskich. Na początku mijającego pięciolecia jedynym trybem uzyskiwania stopnia naukowego doktora w ASG był tzw. tryb zaoczny. Pod koniec 1970 r. o stopień ubiegało się w ASG 74 oficerów, z tego tylko 1 ze szkół oficerskich i 27 z wojsk. Obecnie dzięki zorganizowaniu, niemałym zresztą wysiłkiem, studiów doktoranckich, które z małej grupki rozwinęły się w liczny kurs, a także dzięki intensyfikacji doktoryzacji w trybie zaocznym, w ASG o uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk wojskowych ubiega się 209 oficerów, w tej liczbie 91 z ASG, 50 ze szkół oficerskich i 98 z wojsk /IC MON, OW, dowództwa RS i W, jedn. wojsk./. Prawie połowa ubiegających się /100/, to uczestnicy studiów doktoranckich /42 z ASG, 30 - WSO, 28 - wojska/. A więc w ciągu pięciolecia prawie potroiliśmy ogólną liczbę ubiegających się o uzyskanie stopnia naukowego. Szczególnie intensywny jest wzrost oficerów ubiegających się o stopień naukowy ze szkół oficerskich.

Spodziewamy się, że wzrost ilościowy studiów doktoranckich zacznie przynosić oczekiwane rezultaty w postaci wartościowych doktoratów już od 1977 r., nasilenie procesu zaś przypadnie na początek lat 80-tych. Jest godne podkreślenia, że w liczbie zgłoszonych tematów prac doktorskich coraz częściej pojawiają się prace zespołowe, podejmowane wspólnie przez oficerów z ASG i z wojsk. Warto też zauważyć, że tematy prac promocyjnych stanowią u nas obecnie w większości integralną część planów badań naukowych i są równocześnie skorelowane z potrzebami wojsk.

Wymienione osiągnięcia traktujemy wyłącznie jako dobrą wyjściową pozycję do rozwijania ciągłego procesu dalszych jakościowych przeobrażeń życia naukowego ASG na miarę potrzeb sił zbrojnych, władczo dyktowanych przez życie. Wiele mamy jeszcze spraw do załatwienia zarówno w dziedzinie planowania i organizowania badań naukowych, ich efektywności, powiązania z potrzebami sił zbrojnych, współpracy z innymi placówkami naukowymi, jak i doboru, kształcenia i doskonalenia kadr naukowych itp. Za najważniejsze ze spraw do rozwiązania uważamy podniesienie poziomu naukowego kadry i usprawnianie systemu organizacji badań, łączącego w sposób właściwy centralne sterowanie z dużą autonomią naukową badaczy. Osiągnięcie wyraźnej poprawy w tych dwóch dziedzinach będzie miało decydujący wpływ na możliwość uzyskania nowych, wyższych jakości życia naukowego naszej uczelni w nadchodzącym pięcioleciu. Naszą ambicją będzie - jak stwierdził tow. E.Gierek na spotkaniu z przedstawicielami życia naukowego w Urzędzie Rady

Ministrów - "przekształcenie...uczelni, każdego jej instytutu z katedry w placówkę o najwyższym poziomie naukowym i dydaktycznym, w kuźnię ideowości, patriotyzmu i rzetelnej pracy dla socjalistycznej Ojczyzny".

Wykonano w 30 egz.

Egz.nr 1-30 B.Gł.OZS

Wyk. płk Bartuszek

Druk. OH, dn. 1.12.75r.

Nr ks. PF-883/PF-2545/WW

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY STABU GENERALNEGO
m. gen. broni K. Swierczewskiej
№ 38985